

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΉΧΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΚΡΗΤΙΟ ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΡΡΕΝΩΝ ΧΑΝΙΩΝ

ΧΑΝΙΑ 1 Μαρτίου 1956

ΕΤΟΣ Ε' ΤΕΥΧΟΣ 7ον

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡ. Δραχ. 20

ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡΑΧ. 1

ΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΧΑΝΙΑ

Με ευχαρίστηση μας ἀκούομε ἑμεῖς εἰ νεώτεροι τὰς ἀφηγήσεις τῶν παλαιότερων διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ τὰ μνημεῖα τῆς πόλεως, ποὺ ἀποτελοῦν τὴς ζωντανῆς ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος, τὸ ὁποῖον τόσα μᾶς διδάσκει καὶ τόσο μᾶς συνδέει μετὰ τὴν ζωὴν καὶ τοὺς ἀγῶνες τῶν πατέρων μας καὶ τῶν παπυύδων μας.

Ἐνωτέρω ὁ ἀνακαινιζόμενος ἐπιβλητικὸς καὶ μεγαλοπρεπὴς ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σπλάντζιας, εἰς τὸν ὁποῖον γίνεσται καὶ ὁ κατὰ Κυριακὴν ἐκκλησιασμὸς τῶν μαθητῶν, μετὰ τὸν ἱστορικὸν τουρκικὸν Μιναρέν, κατάλοιπον καὶ ἐπιτύμβιον μιᾶς θλιβερῆς ἐποχῆς, σκληροῦ καὶ ὑπερᾶνθρώπου ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος τῆς Μεγαλονήσου Κρήτης κατὰ τῶν βαρβάρων δυναστῶν τῆς

1^{ΟΝ} ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΝΕΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΣ

ΘΑΛΑΣΣΙΝΟ ΔΙΗΓΗΜΑ Γ. Μ. ΣΟΛΙΔΑΚΗ

Ἀφιερωμένο στον ἀγαπημένο μου φίλο Νίκο Καλογήρου.

Ἡ θάλασσα στάθηκε ἀπ' τὰ μικρά του χρόνια ὁ μεγάλος του σύντροφος, ὁ κρυφός του καὶ μὲς σ' αὐτὴν εἶχε κλείσει ὄλους τοὺς πόθους του καὶ ὅλα τὰ ἰδανικά του. Τὴν ἔβλεπε ν' ἀπλώνεται καὶ νὰ χάνεται μακριὰ πολὺ μακριὰ καὶ ἄλλη ἐπιθυμία δὲν εἶχε παρά νὰ δῇ πού τελειώνει τὸ καταγάλανο ἀτλάζι της.

Στεκόταν σιωπηλὸς στὸ μουράγιο καὶ ἀγνάντευε τὰ ψυχράκια νὰ ξανοίγονται στὸ πέλαγος καὶ παρακολουθοῦσε τὸ κυνηγητὸ τῶν κατάσπρων γλάρων, καὶ τὸ βλέμμα του νοσταλγικὰ χιῖδευε τὶς μπρατσέρες πού γύριζαν ἀπ' τὰ ξένα.

Ἦταν σὲ ἀλήθεια συγκινητικὸ νὰ τὸν βλέπης νὰ σὲ παρακαλᾷ, ὄχι μὲ λόγια πάντα μὲ κείνα τὰ γαλάζια θαυστόχιστα μάτια, πούξερν νὰ μιλοῦν τόσο εὐγλωττα μὲσα σὲ κάθε ψυχὴ. Νὰ σὲ παρακαλοῦν κείνα τὰ μάτια τὰ παιδικάτικα τ' ἄθωα καὶ νὰ ζητοῦν, κάτι ἀπλό, πολὺ ἀπλό νὰ τὸν πάρης μαζί σου πᾶνω στὴν φαρόβαρκα σου καὶ ν' ἀνοιχτήτε συντροφιά στὸ πέλαγος. Καὶ θᾶλεγες καὶ πῶς θὰ τῷθες νὰ τὸν ἔχης μαζί σου στὶς γλυκὲς καλοκαιριάτικες βραδυὲς μὲσα στὸ μικρὸ φωτισμένο γρί—γρί σου νὰ κάθεται σιωπηλὰ καὶ ἀθόρυθα στὴν πρύμνη καὶ νὰ κοιτάζῃ τὰ σκοτεινὰ νερὰ π' ἀφίνουμε πίσω.

Καὶ τὶς ἄγριες νυχτιές, ὅταν σκοτεινιασμένη χτυποῦσε θυμωμένα πάνω στὰ πλευρὰ τοῦ καΐκιου ἢ θάλασσα, τῶνιθες πῶς ἂν τὸν εἶχες κοντὰ σου, θὰ μετρίαζε τὴν ὀργή της.

Ἦταν πάντα του τόσο γαλήνιος πῶς καὶ αὐτὸ τὸ ἀδούλευτο, τὸ περήφανο καὶ ἄτρωτο κύμα, γινόταν ἀπαλὸ καὶ ἥσυχο κομματάκι γιὰ νᾶρθῃ ὑποτακτικὰ νὰ τοῦ φιλήσῃ τὰ πόδια σ' ἀκρογιαλὴ. Κι' ὅμως ἂν τῶκανες αὐτό, ἦταν ὅαν νὰ τὸν σκότωνες κιόλα. Σὰ νὰ γινόσουν σὺ μὲ τὴν θάλασσά σου ὁ φονιάς του. Για τὴν κείνος πού τὴν εἶχε ἀγαπήσει τὴν θάλασσα μὲ μιὰν ἀγάπη δοῦδη καὶ μεγάλη, μὲ μιὰ ἀγάπη θαθεῖα καὶ πλατεῖα ὅσο καὶ κείνη, κείνος δὲ μπορούσε νὰ τὴν χαρῇ. Νὰ πέτῃ στὴν ἀγκαλιά της καὶ νὰ παίξῃ μὲ τὸ κύμα της, νὰ λουστῇ μὲ τὸν ἀφρὸ της; Νὰ νιώσῃ τ' ἀπατηλὸ της χᾶδι καὶ τὴν μυρωμένη της πνοή.

Ἦταν ἕνας κταδίκασμένος!

Μιὰ κακὴ μοῖρα τὸν μάρανε ὅταν γεννιόταν, λέγαν οἱ νησιώτες. Ἦταν ἕνα ἄρρωστο παιδί, μιὰ ψυ-

χὴ πού πάλευε νὰ κρατηθῇ μὲσα στὸ σῶμα. Ἡ θάλασσα θὰ τὸν σκότωνε μὲ τὴν δροσερὴ καὶ δυνατὴ ἀρμύρα της πού μόνο γεροδεμένα κορμιά τὴν γεύονται.

Καὶ ἔτσι ζοῦσε μόνο μὲ ὄνειρα ὁ μικρὸς Νικόλας πού καὶ τὸ ἄνομά του ἦταν δεμένο μὲ τὴν ἀγάπη του. Οἱ γέροι ναυτικοὶ τὸν ἀγαποῦσαν καὶ θᾶλεγες πῶς τὸν σέβονταν γιὰ κείνη τὴν ἀπέρχτη ὑπομονὴ του καὶ γιὰ τὴν ἀγάπη του. Συχνὰ τὶς βραδυὲς ἔδλεπες τὶς ἀραγμένες στὴν ξέρα καὶ μιὰ φωνὴ θαρεῖα τραγουδιστὴ νὰ διηγᾶται γιὰ ταξείδια καὶ ξωτικές χῶρες. Θὰ ἦταν ἕνας ναυτικὸς μὲ τὸ μικρὸ Νικόλα, πού γύριζαν στὸ λιμάνι διηγώντας ἱστορίες.

Μὰ τὸ πιὸ μεγάλο δράμα ἦταν στὸ σπῆτι τοῦ Νικόλα. Ἦταν ἕνα νησιώτικο σπῆτι, κάτασπρο, γεμάτο πάστρα, ἄνθρωποι ἄπλοι καὶ φιλήσοχοι μπκινὸβγαίναν ἀπ' αὐτό. Ἄν ὅμως κυττοῦσες τὰ μάτια τους θὰ διάβριζες μιὰ πίκρα καὶ μιὰ ἀπογοήτευση. Ἦταν γιὰ τὸ μικρὸ Νικόλα. Ὅλη ἡ πίκρα τοῦ ἀδίσταχτου καὶμοῦ χυμένη στὸ δυνατό κι' ἀντρίκιο πρόσωπο τοῦ πατέρα καὶ στὰ κάτασπρα μαλλιά τῆς πρόωρα γερασμένης μάνας. Βαρὺ κρίμα ἐνίωθε γιὰ τὴν ἀρρώστια τοῦ μικροῦ ὁ καπετὰν—Μανώλης. Σ' ὄλο τὸ νησί πιὸ δυστυχισμένος ἄνθρωπος δὲν βρισκόταν. Μοναχογιὸ τὸν εἶχε γεννημένο σὲ κακὴ ὥρα. Οἱ γιατροὶ τὸν εἶχαν ἀπογοητεύσει. Ἀδύνατη καρδιά, ἀδύνατος ὄργανισμός, ἀδύνατα νεῦρα. Κάποια μέρα ὅαν πουλᾶκι θὰ πέθαινε ἡσυχὰ καὶ γαλήνια. Καλύτερα τοῦ εἶπαν νὰ τὸν πάει σὲ βουνό, ἴσως ζήσει λίγο περισσότερο. Ὁ Καπετὰν Μανώλης ἔσφιξε τὰ δόντια του, στήλωσε τὸ περήφανο κορμί του καὶ εἶπε: «Ἄ ὄχι! Σὰν εἶναι νὰ πεθάνῃ ἔτσι κι' ἄλλῶς γιὰτὴν νὰ τοῦ στερήσω τὴν μοναδικὴ χαρὰ του; Ἄν θὰ τὸν πάρω ἀπὸ τὴν θάλασσα θὰ πεθάνῃ γρηγορώτερα... Καὶ ἔτσι ὁ Νικόλας ἔμεινε κοντὰ στὴ θάλασσα... Ὁ καπετὰν Μανώλης ὄλο τιξίδευε καὶ γύριζε στὰ ξένα καὶ ὅταν ἐρχόταν κουβαλοῦσε ἕνα σωρὸ πράγματα γιὰ τὸν Νικόλα. Μὰ κείνος ἔμεινε ἀδιάφορος σ' ὅλα καὶ μόνο ὅταν τοῦ ἔφερνε μεγάλες φωτογραφίες πού εἰδειχναν ξένα λιμάνια καὶ ξένες χῶρες, τότε τὰ μεγάλα φωτεινὰ του μάτια στηλώνονταν μὲ ἀπόκοσμη χαρὰ καὶ ροφούσαν τὶς χρωματιστὲς καρτέλες. Μὰ κάποια μέρα ὁ καπετὰν Μανώλης δὲν γύρισε πιά πίσω Ἄκολούθησε καὶ

κείνος τὴν μοῖρα δλων τῶν ναυτικῶν. Τὸ γαλάζιο σάβανο τὸν σκέπασε γιὰ πάντα. Ἡ γυναίκα του σὰν ἀκουσε τὴν εἶδηση βίχτηκε πάνω στὸ κρεβάτι με δύνατους λυγμούς, ἀναθεματίζοντας με πόνο τὴν σκληρὴ ἀφέντρα. Ὁ Νικόλας κείνη τὴν μέρα δὲν μίλησε καθόλου μόνο ἀκουμπισμένος πάνω σ' ἕνα βράχο κυτοῦσε πέρα μακριὰ τὴν θάλασσα καὶ στὰ γαλάζια του μάτια διάβαζες ἕνα παράπονο καὶ μιὰ σιωπηλὴ κατηγορία. Κι' ἀπὸ τὴν ἡμέρα κείνη ὁ μικρὸς Νικόλας γίνθηκε πῶς σιωπηλὸς καὶ κλειστὸς πρὸς ποτέ. Τώρα τὰ μάτια του δὲν στηλώνονταν πρὸς κλητικὰ πάνω στοὺς ψαράδες γιὰ νὰ τὸν πάρουν μαζί τους, μόνο πρὸς κολουθοῦσαν τὶς βαρκούλες ποὺ ἔπρευαν νοσταλγικὰ καὶ πονεμένα... Κι' ὀλοένα ἀδυνατίεζε περισσότερο καὶ πάνω στὸ χλωμό του πρόσωπο δὺὸ μάτια μόνο φανέρωναν τὴν ζωὴ. Δὺὸ μάτια νοσταλγικὰ, πελώρια γαλάζια. Καὶ τὸ κακὸ ἔγινε μιὰ βραδιά καλοκαιριάτικη, τόσο γρήγορα, σὰν ἀστραπὴ ποὺ δὲν τὸ καταλάθανε καλὰ—καλὰ. Ἦταν ἕνα αὐγουστιάτικο βράδυ, γεμάτο ἀρώματα καὶ μακρινὲς μελωδίες... Τὸ ὀλόγιμο φεγγάρι ἀσήμωρε τὴν ἄμμο καὶ ἔπαιζε με τὶς σκιὲς τῶν βράχων, κάνοντας νὰ φαίνωнта, πότε γίγαντες ἀλλόκοτοι, πότε τεράστια τέρατα ποὺ χυμοῦσαν ν' ἀρπάξουν τὶς βάρκες. Κεῖνο τὸ βράδυ ὁ Νικόλας εἶχε μείνει ἀπρατήρητος μακριὰ ἀπ' τὸ μῶλο. Κεῖ ποὺ περιπατοῦσε οὐρίζα στὴν θάλασσα βρῆκε μιὰ βάρκα μο ἀχιασμένη, ριγμένη στὸ κύμα καὶ δεμένη σὲ μιὰ μεγάλη πέτρα. Μιὰ δύναμη πρωτόγνωρη τὸν τράβηξε πρὸς αὐτήν. Μιὰ δύναμη παράξενη, ἀφύσικη.. Με γρήγορες κινήσεις ἔβουσε τὸ σχοινὶ καὶ πήδησε μέσα στὴν βάρκα. Τὸ βραδυνὸ ἀεράκι τὴν πῆγε στ' ἀνοιχτὰ ... Ἡ θάλασσα ἦταν γαλήνια, ὑποτεταγμένη. Ἡ βαρκούλα ἀκυβέρνητη γλυτροῦσε στὸν ἀφρό. Πάνω σ' αὐτὴν ὁ Νικόλας ἔμοιαζε με μικρὸ Θεό. Τὰ κατάξανθα μαλλιά του χρύσειζαν στὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ... Μιὰ νοσταλγικὴ μπαλάντα ἀκούστηκε στὴ σιγαλιὰ τῆς νύχτας... Μιὰ μελωδία πονεμένη γλυκειά... Κάποια Ἀπολώνια λύρα τὸν συνόδευε μυστικά... Πῆρε τὸ κουπί στὸ χέρι του καὶ ἄρχισε νὰ λάμνη γοητευμένος... Σιγὰ—σιγὰ ἢ φωνὴ του ἀσθενικὴ ἔπαψε νὰ ἀκούγεται, καὶ τὸ κουπί ξέφυγε ἀπὸ τὸ χέρι του τώρα μόνο τὸ τραγοῦδι τῆς θάλασσας ἀκούγόταν μονότονο καὶ μελωδικό. Σιγὰ—σιγὰ ἔπαψε ν' ἀκούγεται καὶ αὐτό., Ἡ γαλήνη ... ἢ γαλήνη... ἢ εἰωνιότης.. ὦραία ἢ ζωὴ... ἀλλὰ τί γλυκὸς ὁ θάνατος.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΙΧ. ΣΟΛΙΔΑΚΗΣ

Μαθητὴς Ἡ' Τάξεως Γυμνασίου Ἀγίου Νικολάου
Κρήτης

Ἡ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Ἡ ΜΑΝΑ

Μάνα κραῖζει τὸ παιδάκι, μάνα νιὸς καὶ μάνα γέρος... ..

Μάνα: ὦ τί γλυκειὰ λέξεις. Πόσες συγκινήσεις, πόσες χαρὲς κρύβει αὐτὴ ἡ λέξις. Μὰ ὅτι καὶ ἂν κἀνουν χέρια θνητῶν εἶναι πολὺ μικρὰ γιὰ νὰ ἐκτιμῆσιν τὶς χάρες τῆς καὶ τὶς ἀρετὲς τῆς Ὅλους τοὺς θησαυροὺς τοῦ κόσμου καὶ ἂν ἀποκτήσῃ κανεὶς δὲ θὰ νοιώσῃ τὴν ἴδια εὐτυχία ποὺ θὰ νοιώσῃ (τὴν ἴδια) με ἕνα στοργικὸ χὰδι μ' ἕνα φίλημα τῆς Μητέρας. Κι ἂν ὅλες οἱ δόξες τὸν περιβάλλουν δὲ θὰ τοῦ δώσουν τὴν συγκίνηση ποὺ θὰ νοιώσῃ θὶαν προσφέρῃ τὴ λέξι «Μητέρα». Ἡ μάνα μας ἀντιπροσωπεύει τὴν πηγὴ τῆς ἀστείρευτης εὐτυχίας ποὺ ὑπάρχει στὸν κόσμον.

Κάποτε ἠρώτησαν ἕνα ἐκ γενετῆς τυφλὸ τί θὰ ἐπιθυμοῦσε νὰ ἰδῇ, ἐὰν τοῦ ἐδίδοτο μόνο γιὰ μιὰ στιγμή τὸ φῶς του. Ἐκεῖνος χωρὶς νὰ σκεφθῇ καθόλου ἀπάντησε τὴ «Μάνα μου». Τίποτε δὲν ἐπόθησε ὁ τυφλὸς νὰ ἰδῇ, παρὰ τὴν μητέρα του. Οὔτε τὸν ἥλιο οὔτε τὸν οὐρανὸ καὶ τὴ γαλανὴ θάλασσα οὔτε καὶ τὶς ἄλλες ὁμορφιὲς τῆς φύσεως, δὲν ἐπεθύμησε ὁ τυφλὸς γυιὸς, μόνο τὴ μανούλα του. Αὐτὸ τὸ πλάσμα ποὺ μετὰ τὰ χὰδια καὶ τὰ φιλιὰ, τὶς φροντίδες τῆς καὶ τὴν ἀνεξάντλητη ἐφοσίωσίν τῆς μαλακώνει τοὺς πόνους, διώχνει τὶς πίκρες καὶ κάνει τὰ σβησμένα μάτια του νὰ βλέπουν.

Θὰ σὲ ἀγαπῶ περισσότερο καὶ ἀπὸ τὴ ζωὴ μου χρυσοῦ μου μανούλα.

Ἐνας σοφὸς ἔλεγε κάποτε: Ἄν στεφανωθοῦν οἱ εὐεργετῆται τῆς ἀνθρωπότητος, ὁ μεγαλύτερος δάφνινος στέφανος ἀνήκει εἰς τὴν Μητέρα.

Ἐχουν γραφτῆ πολλὰ βιβλία με ποιήματα γιὰ τὴν μητέρα. Ἐνα ἀπὸ αὐτὰ λέγει:

Μάνα πῶς νὰ σὲ ἀνταμειψῶ
γιὰ ὅσα μοῦ χάριτες ἔσθ;
Πῶς θέλεις νὰ σὲ εὐχαριστήσω
ὦ μάνα μου ἀγαπητή.

Ἄφοῦ με ἔκανες νὰ ζήσω
πάνω τὲ τούτη ἐδῶ τὴ γῆ
κι' ἔχω τὸν ἥλιον ν' ἀντικρύσω
σὰν ξημερώση ἢ αὐγῆ.

Τὴν πίστη μου καὶ τὴν Πατρίδα

σὺ μὲ ἔμαθες νὰ ἀγαπῶ
καὶ πάντα ἀγάπη καὶ ἐλπίδα
σ' αὐτὸ τὸν κόσμον νὰ σκορπῶ.

ΠΟΠΗ ΝΤΟΥΚΑΚΗ
Δημ. Σχολ. Βάμου Τάξις Στ.

Στὸν κόσμο αὐτὸ κάθε πρᾶγμα ἔχει ἓνα ἰδιαίτερο χαρακτηριστικό: Ὁ ἥλιος τὴν λάμψη του, ἡ σελήνη τὸ θαμπὸ χλωμὸ της φῶς, τὸ δένδρον τὴν πρασινάδα, τ' ἀηδὸν τὴ γλυκύτητα, ἡ θάλασσα τὴν ἀπειρανσιότητα καὶ ἡ μητέρα τὴν στοργήν.

Μητέρα!! Τὶ τὸ ὠραιότερον στὸν κόσμο; Μὲ πῶς μεγάλο θησαυρὸν μπορεῖ νὰ συγκριθῆ ἡ μητέρα; Μὲ κανένα! Ἡ πῶς γλυκεῖα λέξις ποὺ μπορεῖ νὰ εἰπωθῆ ἀπὸ ἀνθρώπου στόμα εἶναι ἡ λέξις «Μητέρα». Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή ποὺ θ' ἀνοίξῃ ὁ ἀνθρώπος τὰ μάτια του στὸν κόσμο, εἴτε ἡ κούνια του εἶναι ἀπὸ ἀτόφιο ἀσίμη, εἴτε ἀπὸ ἓνα καλάθι λυγαριάς, τὴν ἴδια γλυκεῖα μορφή θὰ δῆ ἀπὸ πάνω του νὰ γέρῃ, μὲ ἀνησυχία, μὲ ἀγάπη, μὲ στοργή, τὴ μορφή τῆς μάννας. Σ' αὐτὴν γιὰ πρώτη φορὰ ἀπλώνει τὰ χεράκια του, τ' ὄνομά της προσφέρει γιὰ πρώτη φορὰ. Ὅταν δὲ γιὰ τὴν ξενητεῖα φεύγουμε, κείνη πρὸ πολλοῦ δακρύζει καὶ μέχρην τὴν ἀκροθαλασσιὰ μᾶς συνοδεύει, ἔρχεται ἢ στιγμή τοῦ χωρισμοῦ, ἐμεῖς δὲ ἀπομακρυνόμεστε αὐτὴ πότε μᾶς κουνάει τὸ μαντῆλι καὶ πότε τὸ φέρνει στὰ μάτια καὶ δὲν φεύγει ἂν δὲν χαθῆ τὸ πλοῖο στὸν ὄριζοντα. Μὰ κι' ὅταν στὸ κρεββάτι τοῦ πόνου κάποια ἀρρώστεια μᾶς ρίξει ἐκείνη στοὺς ἀγίους καὶ στοὺς γιατροὺς θὰ τρέξῃ. Ὅταν τὸ βράδον ἀργοῦμε νὰ γυρίσωμε μὲ ἀγωνία μᾶς περιμένει στὸ τζάμι ἢ στὴ στροφὴ τοῦ δρόμου ἔχοντας πάντοτε τὸ κακὸ στὸ νοῦ της. Κι' ὅταν ἀκόμη ἐμεῖς τὴν πικράνωμε αὐτὴ πάλι μᾶς ἀνοίγει τὴν στοργικὴ ἀγκαλιά της καὶ μᾶς γεμίζει μὲ τὰ γλυκὰ φιλιὰ της.

Κι' ἂν σκληρὸς ἐσὺ φαρμάκια
τὴν ποτίσεις τὴν καυμένη
πάντα ἢ μάννα σὲ ἀπαντένει
μὲ ὀλόθερμα φιλιὰ.

ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ ΠΕΤΡΟΣ
Δημ. Σχολ. Βάμου Τάξις ΣΤ'

Ὅπως μέσα στοὺς τόνους τῆς ἄμμου ξεχωρίζει ἓνας κόκκος χρυσάφι ἔτσι καὶ μέσα στὶς ἀπειρες λέξεις ξεχωρίζει μιὰ μαγικὴ λέξις ἢ λέξεις μητέρα. Τρεῖς συλλαβίτσες ἔχει ἢ λέξεις «ΜΗΤΕΡΑ». Κι' ἔμωσ πόσο δάθος καὶ περιεχόμενον ἀλήθεια δὲν κρύβει. Ὅλο τὸ δάθος μιᾶς καρδιάς ποὺ ἀγαπάει. Μητέρα. Ἡ Βασίλισσα τοῦ πόνου. Ἡ μητέρα εἶναι κείνη ποὺ μὲ τὸ μητρικὸ της γάλα ἀνατρέφει τὸ παιδί της. Ἡ μητέρα μπαίνει σὲ τόσους καὶ τόσους κόπους ἀλλὰ ποτὲ ἓνα «ἄχ» δὲν ἀκούς νὰ ἐγῆ ἀπὸ τὸ στόμα της. Στὸ προσκέφαλό μας ποῖος ξαγρυπνᾷ, ὅταν ἀρρωστοὶ πέσωμε στὸ κρεββάτι τοῦ πόνου; Ἡ μητέρα. Μὲ τὸ μαντῆλι στὰ μάτια καὶ μὲ τὸ νοῦ στὴ Μεγάλῃ Μητέρα τοῦ Χριστοῦ παρακαλεῖ γιὰ τὸ παιδί της. Τὶ ἢ ρωτῶσέ ποὺ δείχνει ἢ μητέρα γιὰ τὸ παιδί της καὶ προσάντων ἢ Ἑλληνίδα μητέρα, ὅπως ἢ Μόσχω Τζαβέλα πῆγαινε ὅπου πῆγαινε τὸ παιδί της ἀκόμη καὶ στοὺς πολέμους καὶ ἔλεγε: «Ἡ σκιά μου σώζει τὸ παιδί μου τὸ Φῶς ἀπὸ τὰ θόλια τῶν ἐχθρῶν». Ἡ μητέρα σὺν καλὸς κλαδευτῆς προσπαθεῖ νὰ κλαδέψῃ ἀπ' τὸν τρυφερὸ κορμὸ τοῦ παιδιοῦ της κάθε ἐλάττωμα κι' ἔτσι νὰ δώσῃ καλὰ δένδρα, ὠφέλιμους πολίτες στὴν κοινωνία. Ἀπὸ τὸ λίκνο ἔως τὸν τάφο μᾶς παρακολουθεῖ μὲ πόνον, μὲ ὑπομονή, μὲ στοργή. Προσπαθεῖ νὰ μᾶς δώσῃ ὅ,τι μπορεῖ καὶ τὴ ζωὴ της ἀκόμη, Ἄχ! τὰ δυστυχημένα παιδιὰ ποὺ ἔχουν χάσει τὴν μητέρα τους. Ὅπου κι' ἂν βρεθοῦν τὴν μητέρα τους βλέπουν. Γι' αὐτὴ λοιπὸν τὴν ἀστείρευτην τὴν ἀφθαστὴ στοργὴ ποὺ μόνον στὴν καρδιά τῆς μάννας ἀνθίζει, ἔλοι οἱ πολιτισμένοι λαοὶ στέκονται εὐλαβικὰ σιωπηλὰ μπροστά της.

ΔΗΜΗΤΡΑ Α ΚΟΥΚΛΑΚΗ

Δημοτ. Σχολεῖον Βάμου Τάξις Ε'.

ὍΤΑΝ ΚΑΝΟΥΝ ΠΝΕΥΜΑ ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ

Ὁ διάσημος μαιευτὴρ Λεβρέ, ἐκλήθη εἰς τὴν Αὐλὴν κάποτε διὰ νὰ παραστή στὸν τοκετὸ τῆς συζύγου τοῦ διαδόχου. Ὁ διάδοχος τότε διὰ νὰ τὸν κολακεύσῃ τοῦ εἶπε.

—Θὰ πρέπη νὰ εἰσθε πολὺ ἱκανοποιημένος κ. Λεβρέ ποὺ θὰ παραστήτε στὸν τοκετὸ τῆς συζύγου μου. Τὸ γεγονός αὐτὸ θὰ δώσῃ μεγάλη φήμη καὶ ὑπόληψιν εἰς τὸ ὄνομά σας.

—Ἄν ἢ ὑπόληψίς μου δὲν ἦτο ἐδραιωμένη, ὕψηλότατε, δὲν θὰ εὐρισκόμουν ἐδῶ!

ΚΑΛΟΓΕΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ζα Πρ. Α' Γ. Α. Ἡρακλείου

ΤΙ ΧΡΩΣΤΑΝΕ ΣΤΟΥΣ ΕΜΗΝΑΣ

“Αν πρέπει νά ευχαριστοῦμε τὸν Θεόν, ποῦ μᾶς ἔφερε σ’ αὐτὸ τὸν ὠραῖο κόσμον, πρέπει ἐπὶ πλέον νά τὸν ευχαριστοῦμε καὶ γιὰ δύο ἀκόμη πράγματα Πρωταγιάτι γεννηθήκαμε μέσα στὸν χριστιανικὸν κόσμον, ποῦ ὁ Θεὸς τοῦ ἔχει φανερώσει ἕλη τὴν ἀλήθεια καὶ δεύτερον, γιὰτὶ γεννηθήκαμε Ἕλληνας. Δὲν εἶναι μικρὸν πρᾶγμα νά εἶσαι Ἕλληνας. Κι’ αὐτὸ, ὄχι γιὰτὶ φέρνουμε μαζί μας 3½ χιλιάδων ἐτών’ ἱστορίαν. — Ἱστορία τόσο παλιὰ, ἔχουν καὶ ἄλλοι λαοὶ σήμερα: Οἱ Ἑβραῖοι, οἱ Ἰνδοί, οἱ Κινέζοι. — Ἀλλὰ γιὰτὶ κανένας λαὸς δὲν προσέφερε τόσα πολλὰ στὸν ἀνθρώπινον κόσμον, ὅσα πρόσφεραν οἱ Ἕλληνες. Προφύλαξαν τὴν Εὐρώπην πολλὰς φορές ἀπὸ θέρσαρα ἀσιατικὰ στίφη, ποῦ ἂν κατάφερναν νά λυγίσουν τοὺς Ἕλληνας καὶ νά ξεχυθοῦν στὴν Εὐρώπην, εἶναι ζήτημα ἂν θὰ ὑπῆρχε σήμερα αὐτὸς ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ πρόοδος ποῦ ἔχει σήμερα ὁ κόσμος. Θὰ θρῖσκόμεσθε τότε ὀπωσδήποτε χίλια τουλάχιστον χρόνια πίσω. Θυμηθῆτε τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον, τοὺς Περσικοὺς πολέμους, τοὺς Βησιγόθους καὶ τοὺς Ὀστρογόθους, τοὺς Οὐνους, τοὺς Ἀδάρους καὶ τοὺς Ἀραβες, τοὺς Ὀσμανλῆδες Τούρκους καὶ τελευταῖα τὸ ἀσιατικὸν κομμουνισμὸν. Μιὰ δεύτερη, πολὺ μεγάλη ὑπηρεσία, ποῦ πρόσφεραν οἱ Ἕλληνες στὸν κόσμον, καὶ ποῦ κανένας ἄλλος λαὸς ποτε δὲν τὸ ἔκαμεν αὐτὸ, εἶναι ὅτι μετὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀποικίαις τους (ὄχι σὰν τῆς σημερινῆς ἀποικίας), ποῦ ἔκτιζαν παντοῦ, ἀπλωναν τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἐξημέρωση ὅλο καὶ σὲ περισσοτέρους λαοὺς. Τελικὰ μάλιστα, μετὰ τῆς ἐκστρατείας τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἔκλωναν τὸν πολιτισμὸν τους παγκόσμιον, γιὰτὶ τὸν ἐξάπλωσαν σ’ ὅλον τὸν τότε κόσμον. Ἡ τρίτη κατὰ σειράν ὑπηρεσία τους εἶναι μεγάλη, ἡ μοναδικὴ μέσα στὴν ἀνθρώπινον ἱστορίαν, ἀνάπτυξη τῶν τεχνῶν, τῶν γραμμάτων, τῆς φιλοσοφίας καὶ τῶν ἐπιστημῶν. Ἐδῶ γεννήθησαν οἱ μεγάλοι ποιηταὶ οἱ γλύπται, οἱ ζωγράφοι, οἱ δραματικοί. Ἐδῶ οἱ φιλόσοφοι καὶ οἱ γεωμέτραι, οἱ μαθηματικοί, οἱ φυσικοὶ οἱ γιατροί. Εἶναι ἀνεξάντλητος ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀνομάτων, ποῦ πρόσθεσαν τὸ λιθάρι τους μικρὸ ἢ μεγάλο, στὸν παγκόσμιον πνευματικὸν πολιτισμὸν. Ἡ τέταρτη ὑπηρεσία τους εἶναι ὅτι ἐδίδαξαν στὸν κόσμον τὴν ἐλευθερίαν. Τὸν ἔμαθαν τί σημαίνει ἀξιοπρέπεια, τιμὴ, καὶ προπαντὸς σεβασμὸς τῶν ἄλλων, ἐλεύθερη ἐπιδίωξις σκοπῶν, ἀνάταση πρὸς τὸν Θεόν. Ἐμαθαν τὸν ἀνάπληκτον κόσμον—τίς πῶς πολλὰς φορές μάλιστα τὸ μᾶθημα ἐστοίχισε τόσο πολὺ,— τὸν ἔμαθαν ὄχι μόνον νά ζῆ ὠραῖα, ἀλλὰ καὶ νά πεθαίνει ὠραῖα. Καὶ τελευταῖα ὑπηρεσία τῶν Ἑλλήνων στὴν ἀνθρωπότητα, εἶναι ὅτι αὐτοὶ ἔγιναν ἡ γλῶσση, οἱ κή-

ΤΑ ΕΥΘΥΜΑ ΤΟΥ ΘΡΑΝΙΟΥ

Κάποιο πρωτὸ στὸ σχολεῖο ἡ Κική ποῦ βλέπει βαθεῖα μελαγχολία στὸ πρόσωπον τῆς συμμαθητριάς της Πόλας τὴν ἐρωτᾷ τί ἔχει καὶ αὐτὴ χωρὶς νά χάσῃ καιρὸν:

—“Ἄστα Κική μου, ἀπὸ σήμερα μεταξύ μου καὶ τῆς Τούλας τελεῶνουν ὄλα. Δὲν θὰ ἔρχεται πιά κάθε πρωτὶ νά με παίρῃ ἀπ’ τὸ σπῆτι γιὰ τὸ σχολεῖο, δὲν θὰ με φιλήῃ χαιρετώντας με τὸ μεσημέρι γιὰ νά χωρίσωμε σὰν ἄλλο ε. Δὲν... δὲν... ξεσπάει σὲ λυγμούς...”

—Γιὰτὶ ὄλα αὐτὰ Πόλα μου; Μαλώσατε; ἐρωτᾷ ἐκπληκτῆ ἡ Κική.

—“Ὅχι ἀλλ’ εἰς τὸ ἐξῆς θὰ μένωμε εἰς τὸ ἴδιον σπῆτι!.....

Παπουτσάκη Ἐλευθερία
Εἰ 6’ Γ Θ.Η.

Βάσος: Μπαμπᾶ ποῖαν εἶχε μητέρα ὁ Διόνυσος;
Μπαμπᾶς: Τὴ Σεμέλη παιδί μου.

Βάσος: Μὲ μέλλει καὶ πολὺ γιὰτὶ θὰ με ρωτῆσῃ πρωτὶ—πρωτὶ ἢ δασκάλα μου.

“Ὁ κουφιοκεφαλᾶκης ρωτᾷ τὸν πατέρα του.

—Μπαμπᾶ ἡ φωτιὰ σβύνει μετὰ τὸ καυτὸ νερὸ;

“Ἐνας μαθητὴς πολὺ χονδρὸς βγήκε στὸ μᾶθημα ἀλλὰ δὲν ἤξερε νά πῆ τίποτα Ὁ δάσκαλος τότε θυμωμένος τοῦ εἶπε.

—Φαίνεται παιδί του πὸς τὸ κορμί σου τρέφεται πολὺ καλῆτερα ἀπ’ ὅτι τρέφεται τὸ πνεῦμα σου.

Κι ὁ μαθητὴς γεμάτος πονηρίαν ἀποκριθῆκε.

—Καθόλου παράξενο κύριε, διότι τὸ πνεῦμα μου τὸ τρέφετε ἐσεῖς ἐνῶ τὸ κορμί τὸ τρέφω ἐγὼ.

Ἄριστέα Σαρτζετάκη

Τάξις Ε΄ Γυμνασίου Βάμου

ρυκες, οἱ ἐρμηνευταὶ οἱ ὕμνοδοι καὶ τεχνίτες τῆς Μόνης Ἀληθινῆς Θρησκείας, τοῦ Χριστιανισμοῦ. Στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα γράφθηκαν τὰ Εὐαγγέλια, οἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων καὶ ὄλα τὰ ἄλλα βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ποῦ ἦταν ἀπλωμένη παντοῦ, βοήθησε στὴν ἐξάπλωσιν τῆς νέας θρησκείας. Ἀλήθεια. Πρέπει γιὰ ὄλα νά ευχαριστοῦμε τὸν Θεόν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΛΟΓΕΡΑΚΗΣ

Ἡ΄ Γυμν. Καστ. Πεδιάδος

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ

ΣΤΗ "ΓΙΟΡΤΗ,, ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ

Ἀναγέννησις ἐκλήθη ἡ χρονικὴ περίοδος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1453, ἔτους τῆς ἀπὸ τῶν Τούρκων ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μέχρι τοῦ 1610. Ἐκλήθη δὲ οὕτω, ἐπειδὴ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτῆς, τὰ Γράμματα, αἱ Ἐπιστήμαι καὶ αἱ τέχναι, εὐρισκόμεναι εἰς βαθὺν καὶ σκοτεινὸν λήθαργον ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας καὶ εἰς τελείαν παρακμὴν καθ' ὅλον τὸν ἄγονον καὶ ὀπισθοδρομικὸν Μεσαίωνα, ἀνέλαβον τότε νέαν ζωὴν, νέον δὲ πνεῦμα καὶ νέα ὄθησις παραγωγῆς καὶ τελειοποιήσεως ἐδόθη εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς πνευματικῆς δράσεως κατὰ τὴν 150ετῆ ταύτην ἐποχὴν, ἣτις ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ καὶ τὰς πλείστας τῶν ἀνθρωπίνων ἐπιτεύξεων καὶ ἐφευρέσεων τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν. Τὸ πνεῦμα λυτρωθὲν καὶ χειραφετηθὲν ἀπὸ τῶν προλήψεων καὶ δεισιδαιμονιῶν, ἰδίως δὲ τῶν ἱεροκρατικῶν δογμάτων τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, ἐσηλθεν εἰς νέαν περίοδον ζωῆς. Εὐρεῖς καὶ λαμπροὶ ὀρίζοντες ἠνοιχθησαν εἰς τὰς ἐρεῦνας ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ σκοτεινὸν μυστήριον τοῦ περιβάλλοντος τοὺς Μεσαιωνικοὺς χρόνους. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν αὐτῶν ὠδήγησαν τὴν ἀνθρωπότητα εἰς νέους δρόμους πολιτισμοῦ.

Κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τὰ ἀρχαῖα γράμματα καὶ αἱ τέχναι ἐγένοντο ἀντικείμενον θερμῆς λατρείας, ἀνεζητήθησαν, ἐμελετήθησαν καὶ διεφωτίσθησαν μνημεῖα τῆς ἀρχαιότητος καὶ ἀφύπνισαν τὰ κοιμώμενα πνεύματα τοῦ Μέσου Αἰῶνος.

Οὕτως ἐδημιουργήθη εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν ὁ καλούμενος «Ρυθμὸς Ἀναγεννήσεως», ὅστις εἶναι καὶ ὁ ἀντιπροσωπευτικὸς οἰκοδομικὸς τύπος τοῦ ΙΕ καὶ ΙΣΤ' αἰῶνος, χαρακτηριζόμενος ἐκ τῆς ἀποστροφῆς τῆς τέχνης εἰς τοὺς ἀρχαίους ρυθμούς καὶ τὰ ἀρχαῖα πλαίσια τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ρωμαίων.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Ἀναγεννήσεως, ἦτις δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ λαμπροτέρα περίοδος τοῦ πνεύματος τῆς ἀνθρωπότητος, ἀνεφάνησαν οἱ μεγάλοι περιηγηταὶ θαλασσοπόροι, μὲ προπορευομένην τὴν Ἰταλίαν, οἵτινες ἐλεύθεροι τὴν σκέψιν καὶ τὴν συνειδήσιν, ἐξηρεύνησαν τὴν γῆν, ἀνεκάλυψαν νέους κόσμους καὶ διέχυσαν τὸ φῶς τοῦ ἀνθρωπιστικοῦ πολιτισμοῦ εἰς ὀρίζοντας παντελῶς ἀγνώστους κ' ἀνεξερευνήτους, οἱ ὅποιοι σήμερον προπορεύονται τῆς ἀνθρωπότητος καὶ διέπουν τὰς τύχας τοῦ κόσμου.

Ἡ Ἀναγέννησις γενικῶς εἶναι ὁ πρόδρομος

Ἐρχόταν σὲ μεγάλη ἀντίθεση τὸ πρωῖνὸ ἐκεῖνο, ἠλιολοσμένο καὶ χαρούμενο ὅπως ἦταν, μὲ τὶς βαριεὲς καρδιές μας.

Αὐτὸ τὸ πρωῖνὸ ἐκεῖνο ποὺ πέθαναν, ἂν θὰ μπερούσαν νὰ μιλήσουν, ἓνα εὐχαριστῶ θὰ ψίλλιζαν. Τόσοι ἀναστεναγμοὶ καὶ δάκρυα, τόσα συγχώρια....

Ριγίζαμε ποὺ στοχαζόμαστε: Σήμερα οἱ νεκροὶ «γιορτάζουν τὰ σαράντα τους!!!»

Μακάβρια γιορτὴ! Ἀπὸ κείνες τὶς γεμάτες σπαραγμῶ. Γιορτὴ θλιμμένη κι' αὐτὴ σὰν ἀναπόλησι! Ἐνα κάδρο, ὅλα γύρω, σὲ δακρυσμένο φόντο.

Κορμὶδὸ ποὺ πρόωρα στὰ μαῦρα ντύθηκαν, φρεσκοκομμένα λούλουδα στὸν τάφο ἀποθέτουν, τὸν κάτασπρο, τὸν προσφιλῆ τους κι' ἀνάβουν τὴν κανδηῖλα.

Ἄφησε τὴν καρδιά σου ἐλεύθερη, νὰ νοιώσῃ τὸ κέρασμα ποὺ σοῦ προσφέρουν τῆς λύπης οἱ κόρες οἱ δακρυσμάτες.

Ἀλήθεια πρέπει νὰ τὸ πιῆς ξέχειλο τὸ ποτήρι τοῦ συμμερισμοῦ καὶ τῆς κατανόησης στὴν κοινὴ πρόοψη Θεὸς χωρέσει των, ζωὴ σὲ αἶς.

Βυβὴ, ἀμείλητη, δυνατὴ, τῆς μυστικότητος γιορτὴ! Τῆς μυστικότητος ποὺ κρύβει μὲ τόση προφύλαξη τὴν γύμνια τῆς βουβαμάρας.

Βαθύριζος πόνος ὁ βουβδὸς

Πόσο μεγάλος πόνος!

Ἐνα μουρμούρισμα: «Ἄχ, γιατί;»

σὲ δακρυσμένο φόντο.

ΤΣΙΑΙΜΙΓΚΑΚΗΣ ΜΙΧ.

Ἀπόφ. Β.Γ.Χ. Σπηλιᾶ

τῆς καταπληκτικῆς ἐξελίξεως τῶν φυσικῶν ἐπισημῶν καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν μελλόντων ἀγαθῶν, τὰ ὁποῖα θὰ ἀναβιάσουν τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τὴν ὑψηλότεραν βαθμίδα τῆς κλιμακῆς τοῦ πολιτισμοῦ.

ΕΜΜ. ΕΛ. ΤΖΟΥΑΝΑΚΗΣ

Ζ' ΠΡ. Αου. Γ. Α. Η,

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΜΑΣ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ Κ. ΛΟΥΠΑΣΗ

Ἐνῶ τὸ παρελθὸν φεύγει καὶ κρύπτεται πίσω ἀπ' τὰ παρασκήνια τῆς ζωῆς, ἔρχεται τὸ μέλλον ποὺ πολλὰς φορές μᾶς προσφέρει θλίψεις. Ἀληθινὰ θλίψεις. Θλίψεις ποὺ πραγματικῶς κλονίζουν τὴν ψυχικὴν γαλήνη τοῦ καθ' ἑνός, καὶ ποὺ τὸν κάνομε νὰ ξεσπᾶ σ' ἕνα κλάμα ἀτελειώτο. Μιὰ τέτοια θλίψη καὶ μιὰ τέτοια στενοχώρια ἐμέλλομε νὰ δοκιμάσωμε καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου Παλαιοχώρας. Τὸν ἀποχωρισμὸν τοῦ ἀξιοσεβάστου καὶ ἀγαπητοῦ μας καθηγητοῦ κ. Λουπάση. Δὲν ξέρομεν γιατί, ὅταν βλέποντες ἀνερχόμενον αὐτὸν στὴν σκάλα γιὰ νὰ μᾶς εἶπη τὰ τελευταῖα λόγια, ἡ καρδιά ὄλων μας κτυποῦσε τόσο δυνατὰ καὶ ἐπίμονα. Τὸ «Ἄγαπητέ μου μαθηταὶ καὶ μαθήτριά» ἦσαν λόγια θερμά, λόγια βγαλμένα μέσα ἀπ' τὴν θερμὴ ἀλλὰ καὶ κουρασμένη του ψυχῆ. Ἄν καὶ τὰ ἐξήκοντα πέντε χρόνια μὲ τὰ κάτασπρα μαλλιά ἔδειχναν τὴν λήξιν τῆς ὑπηρεσίας του, ἐν τούτοις ἦτο ἀνθρώπος ἀφωσιωμένος πρὸς τὴν ἐξυπηρέτησίν μας, καὶ δυνάμενος νὰ μᾶς βοηθήσῃ ἐπ' ἄρκετὰ ἀκόμη χρόνια. Ἦτο καὶ εἶναι ὁ μόνος καθηγητὴς ποὺ κατηνάλωσε ὅλον του τὸν βίον γιὰ μᾶς. Καθηγητὴς ποὺ ἠθέλησε νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα καὶ νὰ ἐξοδεύσῃ ὅλην του τὴν δύναμιν γιὰ μᾶς. Ὑπῆρξε πραγματικὰ ὁ παραστάτης τοῦ Γυμνασίου μας καὶ συγχρόνως ἕνας φωτεινὸς Φάρος, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1917 μέχρι τὸν Δεκέμβριον τοῦ ἔτους 1955 ποτὲ δὲν ἔπαψε νὰ φωτίζῃ καὶ νὰ καθοδηγῇ τὰ βήματά μας. Πατὴρ τῆς μεγάλης μας οἰκογενείας κατὰ τὰς κρίσιμους στιγμὰς τῆς, κατάρθωσε διὰ τῆς δραστηριότητός του ἐπιμονῆς καὶ ὑπομονῆς του νὰ σώσῃ τὴν μικρὴν μας φωλιά μὲς τὴν ὁποῖαν βρῖσκομε τὴν τὴν συντροφιά καὶ τὴν γαλήνην.

Καὶ νὰ λοιπὸν ποὺ ἡ μοῖρα ἢ κακὴ ἠθέλησε νὰ μᾶς ἀποχωρίσῃ! Νὰ ποὺ ἢ πλανεύτρα ζωὴ θέλησε νὰ μᾶς ποτίσῃ τὸ πικρὸ αὐτὸ ποτήρι. Μὰ ὅμως ἂν τώρα καὶ στὸ ἐξῆς θὰ λείψῃ ἡ παρουσία του, ὅμως ποτὲ ἢ μορφή του δὲν θὰ χαθῇ μέσα ἀπ' τὴν ψυχὴ μας. Ποτὲ δὲν θὰ πάψωμε νὰ τὸν θεωροῦμε μέσα βαθύτατα στὴν ψυχὴ μας ὡς τὸν φωτεινὸν ἐκεῖ ὄν. Φάρον, ὅπως καὶ προτιότερα τὸν θεωροῦσαμε, ὁ ὁποῖος θὰ φωτίζῃ καὶ θὰ κατευθύνῃ τὸ μικρὸν μας πλοῖον νὰ μὴν ἀραγμένο κοντὰ στοὺς ἀσφαλεῖς λιμένας τῆς ζωῆς. Οἱ συμβουλές καὶ τὰ ἐνθαρυντικὰ του λόγια πνιγμένα μέσα στὸ κλάμα τοῦ ἀποχωρισμοῦ, συνεκίνησαν βαθύτατα ὄλους μας. Καὶ ἐνῶ τὸ στόμα του ἐπρόφερε τὸ «Ἄντιο ἀγαπητέ μου παιδιὰ» τὰ κεφάλια ὄλων μας ἔσκυβον γιὰ νὰ κρῦψουν τὸ θλιβερὸ κλάμμα.

ΠΩΣ ἘΛΑΒΕ Ἡ ΚΥΠΡΟΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ

Ἔτσι αἱ χώραι ἐν γένει εἶται γνωσταὶ εἰς τὴν ἱστορίαν μὲ διάφορα ὀνόματα. Ἡ πολυαγαπημένη μας Κύπρος ἔλαβε πολλὰ ὀνόματα. Δικαίως ὁ Λουκιανὸς τὴν ὀνομάζει πολυώνυμον νῆσον.

Ὄνομάσθη Ἀερία ἕνεκα τοῦ καθαροῦ ἀέρος τῆς ἢ ἕνεκα τοῦ ἥρωος Ἀερίου. Ἐκλήθη Χαλκιδεσσα ἕνεκα τῶν ἐν αὐτῇ μεταλλείων χαλκοῦ. Ὄνομάσθη Ἀπλία, λέξις Φοινικὴ, φανερώουσα τὴν παράλιον θέσιν τῆς. Ἀργότερα ὀνομάσθη Κρύπτος κυρίως ἢ κάτω νῆσος, ἐκλήθη οὕτως ἐπειδὴ πολλάκις κρύπτεται ὑπὸ θαλάσσης. Ἐπίσης ἐκλήθη Μακαρία δηλ. εὐδαίμων νῆσος, διὰ τὸ κλίμα τῆς καὶ τὴν εὐφορίαν τῆς. Ἐλαβε καὶ ἄλλα πολλὰ ὀνόματα. Τὰ συνήθη ὀνόματι εἶναι δύο 1) Τὸ Κεττίμ ἢ Χεττίμ ὀφειλόμενον εἰς τὸ ἐξῆς γεγονός κατὰ τὸν Ἰώσηπον. Ὁ Χεττίμ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰάβι, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰάφεθ ἐγκατεστάθη πρῶτος εἰς τὴν νῆσον. Καὶ ἔτσι ἡ νῆσος ἔλαβε τὸ ὄνομα τῆς πρώτης οἰκογενείας. Οἱ Ἑβραῖοι ὀνομάζουσι Χεττίμ ὅλας τὰς νήσους καὶ τὰ μέρη ναυτηλείας. Ἀκόμη καὶ μία πόλις ἐκλήθη Κίτιος. 2) Τὸ ὄνομα Κύπρος τὸ ἔλαβε ἀπὸ τὸ ἐξῆς: Ὁ Ἰσίδωρος καὶ Ὀνώριος ἱστορικοὶ λέγουσι, ὅτι ὑπῆρχε πόλις Κύπρος εἰς αὐτήν. Ἄλλοι λέγουσι ὅτι ἡ νῆσος ἦτο ἀφιερωμένη εἰς τὴν θεάν Ἀφροδίτην ἧτις ἐλέγετο Κύπρις—ἴδος. Ἄλλοι πάλι λέγουσι, ὅτι ὀφείλει τὸ ὄνομα τῆς εἰς τὴν κόρην τοῦ πρώτου βασιλέως τῆς νήσου Κυνήρου, ἧτις ἐλέγετο Κύπρος. Οἱ περισσότεροι λέγουσι, ὅτι ὀφείλει τὸ ὄνομα τῆς εἰς τὸ ἐκεῖ εὐδοκίμουν δενδρὺλλον τὴν Κύπριδα. Οἱ Ἀραβες τὸ ἔλεγον Χαννέ. Βοτανικῶς λέγεται Janosonia—aldra. Τοῦτο ἔχει φύλλα ὁμοία μὲ τῆς ἐλαίας, ἀνθὴ λευκὰ εὐώδη. Καὶ εἰς ἄλλα μέρη φύεται τὸ δένδρον τοῦτο. Τὸ εὐωδέστερον ὅμως εἰς τὴν Κύπρον εὐδοκίμεϊ.

Ἔτσι αὐτὰ λέγονται διὰ τὴν παραγωγὴν τοῦ ὀνόματός τῆς. Ὡς νῆσος αὕτη εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ἀτίμητα μαργαριτάρια τοῦ περιδεραιοῦ τῆς ἀθανάτου Ἑλλάδος μας. Διὰ κλοπῆς ἔχει ἀποσπασθῆ ἀπὸ τὸ περιδέραιον. Ἡμεῖς ὅμως τὰ Ἑλληνόπουλα, τὸ ἔχομε δάλλει καλὰ εἰς τὸ μυαλὸν μας, ἔτι θέλομε «Μιὰ Ἑλλάδα δοξασμένη στοῦ Χριστοῦ τὸ φῶς λουσμὴν μὲ τὴν ΚΥΠΡΟ ἐνωμένη...».

ΕΥΓΕΝΙΑ ΠΑΤΡΙΚΑΚΗ

Τάξις Ζ Γυμνάσιον Πόμπιας

Καὶ συγχρόνως μὲ τὰ χειροκροτήματά μας δύο ἀκόμα δάκρυα καφτὰ, δάκρυα ἀποχωρισμοῦ καὶ θλίψεως κυλοῦσαν στὰ πρόσωπα τοῦ κ. Γυμνασιάρχου καὶ τῶν κ. κ. Καθηγητῶν.

ΡΟΥΜΠΙΝΗ ΠΕΡΑΚΗ

Τάξις στ' Γυμνασίου Παλαιοχώρας

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Γράφω μιά συνεργασία σχετικά με τον κινηματογράφο Νομίζω πως είναι ένα θέμα που πρέπει να δημοσιευθῆ, γιατί καλό θά είναι να γνωρίζουν οι μαθητὲς λίγα πράγματα σχετικά με τὴν ζωὴ του. Ἀρχίζω λοιπόν. «Ὅλοι ἔγομε πάει καὶ πηγαίνουμε, στὸν κινηματογράφο. Λίγοι ὅμως εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ γνωρίζουν ποιὸς τὸν ἀνεκάλυψε καὶ πότε. Ἄς δοῦμε λοιπὸν ποιὸς ἦταν ὁ ἐφευρέτης του καὶ μερικὰ γεγονότα ἀπ' τὴ ζωὴ του ὥσπου νὰ τελειοποιηθῆ.

Πρῶτα πρῶτα ὁ κινηματογράφος δὲν εἶναι μιά ἐφεύρεσις ἐνὸς μόνο ἀνθρώπου καὶ μιάς ἐποχῆς. Πρὶν ἀπὸ τὸ σημερινὸ μὴχάνημα ὑπῆρχαν οἱ πρόδρομοὶ του τῶν ὁποίων εἶναι τελειοποιήσις.

Ἐνας πρόδρομος τοῦ κινηματογράφου εἶναι τὸ θαυματόπριον. Αὐτὸ ἐνεφανίσθη τὸ 1823 καὶ ἀπὸ αὐτὸ ξεκίνησαν οἱ ἐπιστήμονες τῶν διαφόρων κρατῶν γιὰ νὰ βροῦν ἕνα τρόπο ποὺ νὰ δίνη ζωὴ στὶς εἰκόνες.

Ἐνας ἄλλος πρόδρομὸς του εἶναι καὶ ὁ «τροχὸς τοῦ Φαραντάυ. Ὁ σπουδαιότερος ὅμως ὄλων εἶναι τὸ «Πραξινοσκόπιον» τοῦ Ραινάρ. Τοῦτο ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἕνα ἄξονα γύρω στὸν ὁποῖο ἦταν κυκλικῶς τοποθετημένα κάτοπτρα. Σὲ ἕνα ἄλλο τροχὸ μὲ ἀνάλογο φάρδος καὶ ἀρκετὰ μεγαλύτερο ἀπὸ τὸν πρῶτο, ποὺ σχημάτιζαν τὰ κάτοπτρα, ἦταν τοποθετημένες, ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴ πλευρὰ, διάφορες στάσεις, τοῦ βαδίσματος π.χ. Μὲ τὴν περιστροφή τῶν τῶν ἐξωτερικοῦ τροχοῦ οἱ εἰκόνες περνοῦσαν μπρὸς ἀπὸ τὰ κάτοπτρα καὶ ὁ ἄνθρωπος φαινόταν νὰ βαδίζῃ.

Ἄλλος εἶναι τὸ «Μουτοσκόπιον» τοῦ Γκωμόν, τοῦ ὁποίου οἱ εἰκόνες ἦταν τυπωμένες σὲ φύλλα χαρτιοῦ καὶ ἐπροβάλλοντο διὰ καταλλήλου φωτισμοῦ.

Οἱ Γάλλοι ὅπως βλέπουμε προώδευσαν πρὸ πολὺ ἀπὸ ὄλους. Διάφοροι κατόρθωσαν νὰ προχωρήσουν μέχρις ἐνὸς σημείου, ὅπως ὁ Ζὺλ Μαραί ποὺ τὸ 1892 παρουσίασε τὸ πρῶτο μὴχάνημα λήψεως τὸ ὁποῖο τελειοποίησαν οἱ Ἐντισσον, Λεωρένς καὶ Φρήζ Γκρήν.

Ἐγιναν διάφορες παραστάσεις, ὅπως τοῦ Ντεμενὺ ποὺ τὸ 1892 παρουσίασε τὶς «Ζωντανὲς εἰκόνες» καὶ ὁ Ἐμίλ Ρενώ «Τὰ κινούμενα σχέδια».

Τὴν πρὸ μεγάλη ἐπιτυχία παρουσίασε ἡ προβολὴ τῶν «Κινουμένων εἰκόνων» στὶς 22 Μαρτίου 1895. Αὐτὴ ἡ προβολὴ ἔγινε στὸ Παρίσι ἀπὸ τὸν Λυμιέρ. Ἡ ταινία ἔφερε τὸν τίτλο «Ἐξοδος ἀπὸ τὸ ἐργαστάσιον». Ἡ προβολὴ κράτησε μόλις 1 λεπτὸ ἢ δὲ ταινία εἶχε 18 μ. μήκος, ἔδειχνε τοὺς ἐργάτες καὶ τὶς ἐργάτριες νὰ βγαίνουν ἀπὸ τὸ ἐργαστάσιον καὶ τέλος τὸν θυρωρὸ νὰ κλείνῃ τὴν πόρτα. Συγχρόνως ἔκλεισε καὶ μιά μεγάλη περίοδος τῆς ζωῆς τοῦ κινηματογράφου. Δηλαδή ἀπὸ τῆς ἐμφάνισις τοῦ θαυματόπριου μέχρι τῆς προβολῆς τῆς ταινίας τοῦ Λυμιέρ.

Ὁ Λυμιέρ μετὰ νοίκιασε μιά αἴθουσα καὶ στὶς 28 Δεκεμβρίου 1895 ἄρχισε τὶς παραστάσεις. Ἔτσι ὅλος ὁ κόσμος μιλοῦσε γιὰ τὸν Λυμιέρ καὶ τὴν ἐφεύρεσί του. Ἐπὶ ἀρκετὲς δὲ ἡμέρες οἱ ἡμερηίδες εἶχαν ἀφιερῶσει τὴν πρώτη τους σελίδα στὸν ἔνδοξο Γάλλο.

Ἀπὸ αὐτὸ λοιπὸν τὸ μὴχάνημα τοῦ Λυμιέρ μετὰ τὶς τόσες ἀτέλειες ἔσιαξαν οἱ ἐπιστήμονες τὸν σημερινὸ κινηματογράφο. Τελειοποιήθηκαν ἐπίσης καὶ τὰ μηχανήματα λήψεως καὶ ἡ ταινία ποὺ στὴν ἀρχὴ ἦταν γυάλινη ἔγινε ἀπὸ κελλοῖς. Σιγά-σιγά ἀνεκάκουσαν καὶ τὸν ὁμιλοῦντα κινηματογράφο καὶ τὸν ἔγχρωμο τώρα δὲ τελευταῖα τὸν τρισδιάστατο καὶ τὸ Σινεμασκόπ.

Αὐτὴ εἶναι ἐν συντομίᾳ ἡ ἱστορία τοῦ κινηματογράφου, ἀπὸ τὸ 1823 ποὺ ἐνεφανίσθη ὁ πρῶτος πρόδρομὸς του, μέχρι σήμερα.

ΜΙΧΑΛΗΣ Ι. ΧΙΩΤΑΚΗΣ

Στ 2 Β.Γ.Α.Χ.

ΛΙΓΑ ΣΚΙΤΣΑ ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

"Ένα άσθητικό φωτάκι μόλις και φάνταζε στην άγρια νύκτα. Ήταν ο οικογενειακός λύχνος π' έτρεμούλιαζε πλάι στο κρεββατάκι του δύστιχου όρφανού. Η νυχτιά άπότομη τρύπωνε παντού σκορπίζοντας ένα ανεξήγητο μυστήριο σ' όλη την πλάση. Άγριος άνεμος φυσούσε σφυρίζοντας δαιμονισμένα, για να σαρώσει και την παρμικρότερη πνοή πάνω σ' αυτή με τó σκληρό του πέραςμα. Τό χιόνι έπεφτε αδιάκοπα και σε κάθε ψιγάκι π.ό έπεφτε, νόμιζε ή δύστιχη μάνα ότι έφευγε κι ή ψυχή του παιδιού της, κρατώντας τ' άσφαρκο και κοκκαλιάρικο χεράκι του. Πού να πάει; Άλλωστε, ή νυχτιά της πλάκωσε πιότερο την καρδιά όταν μισάνοιξε την ροζιάρικη πόρτα του καλυδιού της. Ένας άγριος άνεμος ώρμησε οδιάκριτα εϋθύς μέσα, για να πάρη μαζί του την στερνή πνοή.. της σκελετωμένης κι' άμοιρης μάνας.

Πήρες άγρια νύχτα ακόμη μιá ψυχή στο πέραςμά σου, πάντοτε άχόρταγη, σκορπίζοντας έτσι τó ανεξιχνίαστο μυστήριό σου, και πλακώνοντας θαρειά την ψυχή μιáς μάνας π' ακόμη κρατά με λατρεία τó χέρι τ' άψυχου πλέον άγγελουδιού της !!

Ήaréκει ένας πατέρας, σωστό συντρίμμα της κειωνίας, της οικογενείας του, και του έαυτού του, στέκει άπελπισμένος στο χέλος μιáς χαράδρας, για να δώσει μιá για πάντα τέρμα στην άσωτη κι' άχαρη ζωή του. Ψωμί δέν είχαν να τραφούν τá 7 άμοιρα παιδιά του. Και να... τó μακάθριο τραγούδι της κουβάργιας ξαναρχίζει δίνοντας έπισφράγισμα στις άνόητες σκέψεις του. Σταγόνες άγωνίας τρέχουν αδιάκοπα απ' τó μέτωπο τ' αξιέπαινου και τίμιου δουλεπτή της ζωής. Δημιουργικά στοιχεία οι άνθρωποι αυτοί κατώρθωσαν να επιβληθούν και ν' ανυψώσουν νόσο πολú έπαξίως τόν έαυτό τους στο ανώτατο κοινωνικό και διοτικό επίπεδο. Ένας λωποδύτης ηηδó άθόρυθα με σπάνια τέχνη πού μόνο αυτός μπορεί να μεταχειρίζεται, απ' τó παράθυρο κάποιου έρημου και κατασκότεινου σπιτιού. Ρίχνοντας γύρω του δυό φοβισμόνες φευγαλέες ματιές, φεύγει διαστικά σκορπώντας ξανά γύρω του τόν όλεθρο και την καταστροφή.

Η νυχτιά είναι ανάλαφρη... τó φεγγαράκι χρυσώνει ανεξίτηλα τá φύλλα της λεύκας και ν' άγεράκι τρελλοπαίζει άπαλά με αυτά, Μερικοί πλανόδιοι κανταδόροι αρχίζουν τó μαγευτικό τους τραγούδι, ξεχνώντας έτσι μόνο την καθημερινή ρουτίνα, ένθ μιá γλυκóχη κιθάρα αρχίζει μ-λωδικά τó πετχτό τραγούδι της...

Μιá παράξενη μελαγχολία και καταθληπτική μαυρίλα κυριαρχεί μέσα στ' άπόμερο κεντράκι κά-

ποιας παρ' όου. Δυό κυρτωμένα κορμιά παίζουν πάνω στην κατραμμένη πράσινη τσόχα την τελευταία δραχμή της τσέπης τους. Ρίγη άγωνίας περνούν τά κορμιά τους ό αν έξαφνα χάνεται και τó τελευταίο τεκμήριον του έβδομαδιαίου ιδρώτος των !!,..

Δυό μεθυμένοι άργοσαλεύουν θορυβώντας σε κά ποιο σοκκάκι, πλάθοντας έτσι μόνον άνεκπλήρωτα δειτρα, έφ' όσον ή φαντασία τους αυτήν την στιγμήν τους τó επιτρέπει... .

"Ένα από τά όργανα της τάξεως τούς τραβά θάναυσα, για να τούς κλείσει άπειλητικά ξανά στο άπαίσιο κελλι της φρικτής καταδίκης των. Πόσο σκληρή κι' άμειλικτη είναι τις περισσότερες φορές ή ζωή. Έρχεται συχνά ή νύχτα με τó ανεξιχνίαστο όπως πάντα μυστήριο, ή για να ξεκουράσει κάποιον κορμί απ' τούς κόπους της ήμέρας, για να βυθίσει πιότερο στην μαυρίλα της κάποιον ανθρώπινα κτήνη, κι' άλλες φορές για ν' ανεβάσει σ' αιθέρια ούράνια ύψη, τούς ιδανικούς και αισθηματίες χαρακτήρες !!!...

ΕΥΓΕΝΙΑ ΚΟΒΒΑΝΤΖΗ

Τάξις Ζα Κλασσικού Γ. Θ, Χ.

ΣΤΗΝ ΟΜΟΡΦΗ ΙΕΡΑΠΕΤΡΑ

"Αφθονες έχεις όμορφιές παντού για να σκορπίζης νεράίδα όπερήφανη την Κρήτη να στολίζης

Η γαλανή σου θάλασσα πάντα σε νανουρίζει με τόν άφρό της σε φιλεί και σε γλυκοκοιμίζει.

Νυφούλα άσημοστόλιστη φαντάζεις με καμάρι καθώς τριγύρω σου σκορπάς τά μάγια σου με χάρη

"Όμορφη Ίεράπετρα ω, πόσο με μαγεύεις πού με την πλάνα σου όμορφιά στο Λυβικό άναδεύεις

ΤΣΙΡΑΚΑΚΗ ΝΙΤΣΑ

Τάξις Δ' Ε.Σ. Ίεραπέτρας

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΗ ΜΑΣ ΚΥΠΡΟ

ΜΑΝΑ ΜΟΥ ΕΛΛΑΔΑ

Η ΚΥΠΡΟΣ

Κύπρος χώρα Ἑλληνικὴ
πατρίδα τῶν Ἑλλήνων
ποτέ δὲν θὰ σ' ἀφήσωμε
στὰ χέρια τῶν Σειρήνων

Κύπρο ἐσένα θέλομε
νᾶσαι πάντα μαζί μας
γιατί ἀπὸ ὅλες εἶσαι σὺ
ἢ ποιοῦ καλὴ ἀδελφὴ μας.

Ὅλη ἡ Ἑλλάδα σὲ θρηνεῖ
Κύπρο μου ἀγαπημένη
γιατί στὰ χέρια τὰ Βρετανικὰ
εἶσαι σφικτὰ δεμένη.

Ἐσένα περιμένωμε
νάρθησ στὴν ἀγκαλιά μας
θὰ σὲ δεχτοῦμε Κύπρο μας
μὲ ὅλη τὴν καρδιά μας

Χρόνια ὀλόκληρα πολλὰ
εἶσαι σὺ σκλαβωμένη
θὲ νὰ σὲ λευθερώσωμε
Κύπρο μας λατρεμένη.

Οἱ Βρεττανοὶ κατῶρθωσαν
σοῦ πήραν τὴν σημαίαν
μὰ ἔμεῖς θὰ τὴν ὑψώσωμεν
καὶ πάλι στὸν ἀέρα.

Ὅλοι θ' ἀγωνιζώμεθα
μὲ τὸ σπαθὶ στὸ χέρι
καὶ γρήγορα θ' ἀπαλλαγῆς
ἀπ' τ' Ἀγγλικὸ τὸ χέρι.

Ἀθνασεύλα Γεωρ. Ψυρομμάτη
Γυμνάσιον Σητείας Τάξεως Η'.

ΣΤΗΝ ΘΕΟΤΟΚΟ

Ὅταν σιγὰ δειλά, δειλά,
μπροστά σου γονατίζω,
μέσα ἡ ψυχὴ μου σὲ φυλά
καὶ σιγανὰ δακρῶζω.

Πετῶ ψηλὰ στὸν οὐρανό,
καὶ ἔρχομαι κοντὰ σου,
κι' εὐλαβικὰ σοῦ προσκυνῶ,
τὴν ἄγια τὴ θωριά σου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΛΟΓΕΡΑΚΗΣ
Η' Γυμν. Καστ. Πεδιάδος

Μάνα μου Ἑλλάδα
γλυκειά μου Πατρίδα
σὰ σ να δὲν εἶδα
μάννα καμιά.

Ἡ θάλασσα διπλώνει
δρυσόλουστη ἀγκάλῃ
καὶ κάθε ἀκρογιάλι
χαϊδεύει γλυκά.

Βουνὰ καὶ λαγκάδια
ἀπλώνονται ὡς πέρα
ἤχοῦν τὴν φλογέρα
τοῦ κάθε βοσκοῦ

Αἰώνια ἡ δόξα
μαζί σου βαδίζει
καὶ δάφνης κλωνάρια
σκορπίζει παντοῦ.

Θεέ μου, τὸ φῶς Σου
ἄς μένει κοντὰ της
πιστὸς παραστάτης
σὲ κάθε στιγμὴ.

Αἰώνια ν' ἀπλώνης
ὦ μάνα μου Ἑλλάδα
τῆς δόξας τὴ δάδα
σὲ ὅλη τὴν γῆ.

ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗΣ ΕΜΜ.

Γυμν. Σητείας Στ' τάξις

ΣΤΟΥ ΚΗΠΟΥ ΜΑΣ ΤΗ ΛΕΜΟΝΙΑ

Τὸ κάθε γιόμα σὰν γλυκὰ
ἢ μέρα ἀπαλογέρνει
κι' ἡ νύχτα στὰ παλάτια της
τὰ σκοτεινὰ μᾶς φέρνει

Τὴν ὥρα πού ξαπλώνεται
γαλήνη πέρ' ὡς πέρα
κι' ἀκούγεται μέσ' τὰ κλαδιά
τὸ θροῖσμα τ' ἀγέρα.

Τὴν ὥρ' αὐτὴ κάποιος πουλὶ
μὲ τὴ γλυκειὰ φωνή του.
στοῦ κήπου μας τὴ λεμονιά
θὰ πῆ τὴν προσευχὴ του.

«Πατέρα μου σ' εὐχαριστῶ»
λέει τὸ μικρὸ πουλάκι

Ἐκεῖ πρὸς τὴν Ἀνατολὴν
κόρη ἀναστενάζει,
κάτω ἀπὸ σίδερα βαρειά,
κλαίει, κι' ὄλο φωνάζει,

Μάν α! Ἑλλάδα, σῶσε με,
ἀπ' τὸν κατακτητὴ,
λυπήσου τὰ ἀδέλφια σου,
δὲν εἶναι ζωὴ αὐτὴ.

Θροῖσμα φύλλων, ἔλαφρό,
σὰ λυπημένη νότα,
φτάνει στ' αὐτιά σου, Ἑλληνα,
σὰν στρέψεις κεῖ τὰ ὦτα

Ὁ ἥλιος τὶς ἀκτῖνες του
κλαψιάρικες τὶς στέλλει,
κτυπᾷ τὸ κῦμα μὲ ὄρμη,
τὸ βράχο, κι' ὄλο κλαίει.

Ὅμως ὁ ἐθνικὸς παλμὸς
ἢ πιστὶς στὴν Πατρίδα,
δίνουν γλυκειὰ παρηγορία,
δίνουν γλυκειὰ ἐλπίδα.

Θᾶρθη μιὰ μέρα πού ξανά
Κύπρος καὶ ἡ Ἑλλάδα
θὲ νὰ κρατοῦν ὑπέρλαμπρη
τῆς νίκης τὴν λαμπάδα.

Ἡ μέρα τῆς Ἐνώσεως
μὲ τὴν γλυκειὰ Πατρίδα
ἔφθασε εἶναι πιά κοντὰ,
ἀθάνατη ἡρωίδα.

Καλλιόπη Μυρομιχελάκη
Γυμνάσιον Θηλέων Χανίων

καὶ τοῦ μυρώνη τὴν εὐχὴ
τὸ κάθε λουλουδάκι

Κι' ἡ προσευχὴ σὰν ἄρωμα
τοῦ λιβανιοῦ ἀνεβανει
λευκόφερο ἕνα χερουβείμ
στοὺς οὐρανούς τὴ φέρνει

Ἐσήμεν' ὁ ἐσπερινὸς
ὁ ἥλιος πάει τὴ δύση
κι' ὅλη τὴν πλάση προσκαλεῖ
στὴν προσευχὴ του τὸ πουλὶ
δειλά νὰ γονατίσῃ.

Ἐστάλη ἀπὸ μιὰ παλαιὰ μα-
θήτρια

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 3ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

1η) Μαρκάκης Πόλα Εβ' Γ.Θ' Ἡρακλείου συγκεντρώσασα βαθμούς 14.
 2ος) Κουτουλάκης Δημ. Εα' Β' Γ. Α. Χ, συγκεντρώσας 12 βαθμούς.
 3ος) Μητσακάκης Π. Στ' β' Β' Γ. Α. Χ συγκεντρώσας 10 βαθμούς.
 Καί μερικοί ἄλλοι τῶν ὁποίων αἱ ἀπαντήσεις εἶναι ἀνάξια βαθμολογήσεως.
 Οὕτω τὸ βιβλίον - δῶρον παραμένει εἰς τὰ γραφεῖα μας διότι οὐδεὶς συνεκέντρωσε τοὺς 20 βαθμούς, κατὰ τὴν τεθέντα ὄρον τοῦ προαναφερθέντος Δίσμου. Τὸ βιβλίον αὐτὸ θὰ δοθῇ εἰς ἐκείνον ὁ ὁποῖος θὰ πρωτεύσῃ εἰς τὸν 4ον Δίσμόν κατ' ἐντολήν τῆς δωρητρίας.

ΛΥΣΙΣ 3ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Λόγω τοῦ διδακτικοῦ περιεχομένου τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου δημοσιεύομεν τὴν λύσιν ὅπως ἀκριβῶς μᾶς ἐστάλη ὑπὸ τῆς προαναφερθείσης μαθητρίας:

Α'. 1) «Κράτος ἐν Κράτει»: Ἡ ἔκφρασις «Κράτος ἐν Κράτει» διευτυπώθη διὰ πρώτην φοράν προκειμένου περὶ τῶν Οὐγενόττων (Γάλλων διαμαρτυρομένων) οἱ ὅποιοι εἶχον ἐξελιχθῆ εἰς πολιτικὸν κόμμα καὶ ἐζήτησαν τόσον μεγάλα προνόμια ὥστε ἡ ἀποδοχὴ τῶν θὰ ἰσοδυναμῇ μὲ τὴν δημιουργίαν μιᾶς δευτέρας ἔξουσίας.

Εἰς τὰς 12 Σεπτεμβρίου 1572 ἔγραψεν ἡ μητέρα τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας Καρόλου Θ' Αἰκατερίνη τῶν Μεδίκων πρὸς τὸν ἐν Λονδίῳ πρεσβευτὴν Φενελόν, ὅτι «οἱ Οὐγενόττοι ἐπιδιώκουν νὰ ἐγκαταστήσουν ἕνα δεύτερον βασιλεῖα μέσα εἰς τὸ βασίλειον τοῦ Καρόλου» ὁ δὲ ἱστορικὸς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης Ὀμπινιὲ ἀναφερόμενος εἰς ὁ γεγονός αὐτὸ, ἀναφέρει μέσα εἰς τὸ ἔργον του «περὶ καθηκόντων τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ὑπηκόων του» τρεῖς φορές τὴν ἔκφρασιν «Κράτος ἐν Κράτει»

2) «Ντεπόρ» καὶ «Ρεπόρ»: Κατὰ τὴν διάσκεψιν ἰδίως τῆς καθ' ἑαυτὴν ὥρᾳ αἱ χρηματικαὶ πράξεις, οἱ δύο ὅροι «ντεπόρ» καὶ «ρεπόρ» ἦσαν εἰς τὰ χεῖλη μεγάλου μέρους τῶν Ἑλλήνων. Καὶ αἱ δύο εἶνοι γαλλικαὶ λέξεις καὶ διὰ μὲν τοῦ πρώτου δηλοῦται ὁ τόπος μεταφορᾶς τῶν ἐπὶ προθεσίμᾳ πράξεων, ὅταν ἡ μεταφορὰ γίνεται ὑπὸ τοῦ πωλητοῦ. Ὅταν ἀντιθέτως γίνεται αὕτη ὑπὸ τοῦ ἀ-

γοραστοῦ, ὁ ὕτ' αὐτοῦ καταβαλλόμενος τόκος καλεῖται ρεπόρ.

3) «Πάππου συναγωγή»: Ἀπαντιᾶ ἐπανελημμένως κατὰ τὴν σπουδὴν ἐπιστημονικῶν θεμάτων. Συνηθέστατα εἶναι ἐπίσης εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ συγγράμματα ἡ παραπομπή: «Πάππου συναγωγή βιβλίον στ' ἢ ε'» κλπ. Εἰς συγγράμματα ἰδίᾳ μαθηματικὰ ἢ μηχανικὰ γίνεται μεγάλη χοῆσις τῶν παραπομπῶν αὐτῶν. Τί εἶναι ἡ «Πάππου συναγωγή». Πρόκειται περὶ ὅτι βιβλίων μέσα εἰς τὰ ὅποια εἶχε συγκεντρώσει ὁ Ἀλεξανδροῦς μαθηματικῶς, τοῦ 3ου πρὸς τὸν 4ον μ. Χ. αἰῶνα, Πάππος ὄλας τὰς μέχοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης γνώσεις τοῦ ἀνθρώπου, ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾷ τὰ μαθηματικὰ καὶ τὴν μηχανικήν.

4) «Κορβαντασμός»: Οἱ κορβαντες ἦσαν ἱερεῖς τῆς Ρέας Κυβέλης, οἱ ὅποιοι ἐτίμων λατρευτικῶς αὐτὴν διὰ παραφόρων ὀρχήσεων καὶ θυρωβόδους μουσικῆς Ἐκ τούτων «Κορβαντασμός» ἐκλήθη πᾶς μανιώδης ἐνθουσιασμός.

5) «Σνόμπ» καὶ «Σνομπισμός»: Μέχοι τοῦ 17ου μ. Χ. αἰῶνος ἔπετρέπετο ἡ φοίτησις εἰς τὸ περίφημον Πανεπιστήμιον τοῦ Καίμπριτζ μόνον εἰς τοὺς εὐγενεῖς καταγωγῆς Ἀγγλους. Κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν (ἐκείνην) ἀπεφάσιον ἡ σύγκλιτος τοῦ Πανεπιστημίου νὰ δέχεται ὡς φοιτητὰς καὶ μὴ εὐγενεῖς ὑπὸ τὸν ὄρον ὅμως ὅτι πρὸς διάκρισιν θὰ ἐτίθετο πρὸ τοῦ ὀνόματός των ὁ λατινικὸς χαρακτηρισμὸς «sine nobilitate» (ἀνευ εὐγενείας). Αἱ δύο αὐτὰ λέξεις συνετιμήθησαν βραδύτερον καὶ ἀπετέλεσαν τὸν νέον ἔθρον «Snob.» Διὰ νὰ ἀποδείξουν ὅτι ἦσαν ἀντάξιον τῆς τιμῆς ποῦ τοὺς προσεγένετο, νὰ σπουδάζουν δηλαδὴ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν εὐγενῶν, ἤρχισαν οἱ Σνόμπ νὰ μιμοῦνται ἐκτάκτως καὶ νὰ τοὺς ὑπερβάλλουν ἐν πολλοῖς εἰς ματαιοδοξίαν καὶ κρυφότητα, ποῦ ἤγγιζον ἐνίστε τὰ ὄρια τοῦ γελοίου. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἐπεκράτησε πρῶτον εἰς τὴν Ἀγγλικήν, βραδύτερον δὲ καὶ εἰς ὄλας τὰς ἄλλας γλώσσας νὰ σημαίνουν αἱ λέξεις «σνόμο» καὶ «σνομπισμός» τὴν ἀνόητον προσπά-

θειαν τῆς μιμήσεως τῶν εὐγενῶν.

Β' 1) Πολλοὶ διηρωτήθησαν ἀπὸ ποῦ παράγεται τὸ ὄνομα Μεφιστοφελῆς, τὸ ὁποῖον ἀπαγτᾶ εἰς παλαιούς κεντροευρωπαϊκοὺς θρύλους καὶ τὸ ὁποῖον ἀπηθανάτισεν ὁ Γκαίτε εἰς τὸν «Φίουςτ» ὁ ὁποῖος δίδει αὐτὸ εἰς τὸν διάβολον τὸν σύντροφον τοῦ Δρος Φάουστ. Πρὸλαί ἐξ ἄλλου ἐρμηνεῖται ἔχουν δοθῇ. Ἡ πιθανωτέρα ὁμοῦ εἶναι ὅτι ἀρχικῶς ἦτο «Μεφιστοφιήλ» ἦτοι Μέγιστος Ὀφιήλ. Ἦτο δὲ ὁ Ὀφιήλ τοῦτο ἑπωνυμία διδ μένη εἰς τὸν Ἑρμῆν τὸν Τρισμέγιστον, τὸν θεωρούμενον διδάσκαλον τῆς μαγείας, τῆς γοητείας καὶ ἐν γένει τεχνῶν θεωρουμένων ὡς τεχνασμάτων τοῦ διαβόλου.

2) «Κάλλιον ἀργὰ παρὰ ποτέ»: Ὅλοι πιστεύουν ὅτι τὸ ρητὸν αὐτὸ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ἀπειρα ὄρατα καὶ σοφὰ δημῶδη ρητὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Εἰς τὴν πραγματικότητα ὁμοῦ πρόκειται περὶ ἐνὸς πελὶ ἀρχαίου ρητοῦ ποῦ διέτύπωσε διὰ πρώτην φοράν ὁ Ρωμαῖος ἱστοριογράφος Λίβιος (59—17 π. Χ.) Ἡ λατινικὴ διατύπωσις τοῦ ρητοῦ εἶναι, «*Potius Sero quam nunquam.*» Ἄς σημειωθῇ ὅτι τὸ ρητὸν αὐτὸ συναντᾶται μὲ μικρὰς παραλλαγὰς εἰς ὄλους σχεδὸν τοὺς εὐρωπαϊκοὺς λαοὺς.

3) «Ἀββᾶς» καὶ «ἄββαεῖον»: Ἡ λέξις «ἄββᾶς» προέρχεται ἐκ τοῦ ἀραμαϊκοῦ ἄμπᾶ, τὸ ὁποῖον ἀκριβῶς σημαίνει πατήρ. Ἀρχικῶς ἐχρησιμοποιεῖτο εἰς τὴν Δύσιν ὡς τιμητικὴ προσαγόρευσις τῶν σεβασίων Ἐκκλησιαστικῶν προσώπων. Βραδύτερον κατέστη τίτλος τῶν ἡγουμένων τῶν ἀββαείων οἱ ὅποιοι δὲν ἦσαν πάντοτε κληρικοὶ Σήμερον χρησιμοποιεῖται ἀπὸ τοὺς καθολικοὺς ὡς γενικὴ προσαγόρευσις παντὸς ἱερωμένου ἀδιακρίτως βαθμοῦ. Τὸ ὄνομα ἀββαεῖον ἔφερον εἰς τὴν Δύσιν μεγάλα μοναστήρια ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν, τῶν ὁποίων ἡ περιουσία καὶ τὰ εἰσοδήματα ἀνήκον εἰς τὸν ἡγούμενον (ἄββᾶν) ἢ τὴν ἡγουμένην (ἄββεῖσαν). Τὰ ἀββαεῖα διατηρηθέντα μέχρι τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως εἶχαν ἐξελιχθῆ εἰς ἰσχυροτάτας ὕργανώσεις μεγάλης Ἐκκλησιαστικῆς καὶ πολιτικῆς

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΝ

Α) ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗΣ

214) Ένας θεός ήθελήσε να μοιράσῃ τὴν περιουσίαν του εἰς τοὺς τρεῖς ἀνεπιούς του ἀναλόγως τῶν ἀριθμῶν 7,6,5. Μετέβαλε ὅμως γνώμη καὶ ἐμοίρασε ταύτην ἀναλόγως τῶν ἀριθμῶν 6,5,4. Ποῖος ἐκ τῶν ἀνεπιῶν ὀφείλεται ἐκ τῆς ἀλλαγῆς αὐτῆς; Ὁ ἕνας τῶν ἀνεπιῶν ἔλασ βεν 1200 δρ. ἐπὶ πλέον ἢ πρότερον. Νὰ ὑπολογισθῇ ἡ περιουσία τοῦ θεοῦ καὶ τὸ μερίδιον ἐκάστου.

Παπιδάκης Μαρίνος
Ε'Ε.Σ. Ἱεροπέτρας

ἐπιτροπῆς.

4) «Κρυπτοχριστιανοί»: Ἐκλήθησαν οἱ Ἕλληνες ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κων/λεως μέχρι τοῦ 19ου αἰῶνος διὰ τὰ περισώσουν τὴν ζωὴν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν περιουσία των ἠναγκάσθησαν κατόπιν μεγάλων πιέσεων νὰ ἀσπασθοῦν ἐξωτερικῶς τὸν Μωαμεθανισμόν, ἐνῶ ἐν κρυπτῷ παρέμενον Χριστιανοὶ προσπαθοῦντες νὰ ἐρχομῆται εἰς γάμου κοινωνίαν μόνον μετ' ἄλλων Κρυπτοχριστιανῶν καὶ μεταδίδοντες ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν τὴν κρυφὴν πίστιν των. Κατὰ τόπους οἱ κρυπτοχριστιανοὶ ἔφερον διάφορα ὀνόματα: σταυριῶται, σπιθιῶται (εἰς τὸν Πόντον) λινοβάμβακοι (εἰς τὴν Κύπρον) καὶ κουρμούληδες (εἰς τὴν Κρήτην) κτλ.

5) «Ἄβυσσαῖοι ὄργανισμοί»: Εἶναι τὰ θαλάσσια ζῶα τὰ διαβιοῦντα εἰς τὰ μεγάλα βάθη τῶν ὠκεανῶν. Αἱ ἐπικρατοῦσαι εἰς τὰ μεγάλα βάθη συνθῆκαι (μεγάλῃ πίεσις, χαμηλὴ θερμοκρασία, πλῆρες σκότος), ἔδωσαν τὴν γένεσιν εἰς ὄργανισμοὺς ὅλους ἰδιότυπους μεταξὺ τῶν ὁποίων παράδοξα εἶδη κοιλεντεροτῶν καὶ ἔχινοδέαμων, μικρὰ πολύχρωμα ἀστρακόδεσμα, ἰχθυῆς φωσφορίζοντες ἢ φωτοβόλοι κτλ. Ὁ ἀπλούστερος ἐκ τούτων εἶναι τὸ «βαθύβιον τοῦ Χαϊκκελ» ζῶσα μᾶζα λευκωματώδους καὶ γλοιώδους συστάσεως, ἀπαντωμένη εἰς βάθη 1.000 μ. εἰς τὴν Β. Θάλασσαν.

ΦΩΦΩ ΠΑΠΑΜΑΡΚΑΚΗ
ΣΤ' Γ.Θ.Χ.

215) Ένας ἄνθρωπος ἔχει 100 δραχ. καὶ θέλει νὰ ἀγορῇ ἴση 100 ζῶα. Τὰ πρόβια κοστίζουν 50 λεπτὰ τὸ ἓνα, οἱ ἀγελάδες 5 δρχ. ἢ μία καὶ τὰ ἄλογα 10) δραχ. τὸ ἓνα. Νὰ εὐρεθῇ πόσα θὰ ἀγοράσῃ ἀπὸ τὰ κτήνα ἀπὸ τὰ ἄνω ζῶα ὥστε νὰ εἶναι 100 αἱ δραχμαὶ καὶ 100 καὶ τὰ ζῶα

Λαγαράκης Κων/τίνος
ΣΤ. Γυμνασίου Βήμου

216) Πλοῖον εἶχε πλήρωμα 190 ἀνδρῶν. Διενεργηθέντος ἔρανου ἔκατος ναύτης τοῦ πλοίου ἔδωσε 4 δρχ. καὶ συνεκέντρωσαν ὅλοι οἱ ναῦται ἓνα ποσόν. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ τοῦ πλοίου θελήσαντες νὰ συγκεντρώσουν ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ τῶν ναυτῶν ἔδωσαν ἕκαστος 20 δρχ. Οἱ δὲ ἀξιωματικοὶ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἔδωσαν 60 δρχ. ἕκαστος. Νὰ εὐρεθῇ πόσοι ἦσαν οἱ ἀξιωματικοί, πόσοι οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ πόσοι οἱ ναῦται.

Χειλαδάκης Γεώργιος

217) Έμπορος ἀντήλλαξε σίτον τῶν 10 δραχ. κατ' ὄκταν μὲ κριθὴν τῶν 6 δραχ. κατ' ὄκταν. Ὁ ἐπιτέλεσας τὴν μεταφορὰν τοῦ σίτου καὶ τῆς κριθῆς ἔλαβε ὡς κόμιστρα 4000 δραχ. Τὰ κόμιστρα ὑπελογίσθησαν ἀδιακρίτως προϊόντος πρὸς 50 λεπτὰ κατ' ὄκταν. Ποῖαι αἱ ἀνταλλαγεῖσαι ποσότητες.

Παπαδομνωλάκης Ἀρτέμιος
Δ'. Α.Γ.Α.Χ.

218) Δεξαμενὴ χωρητικότητος 1200 κυβικῶν παλαμῶν φέρει κρουνοὺς εἰσορῆς δυναμικότητος 500 κυβικῶν παλαμῶν ἀνὰ λεπτόν καὶ κρουνοὺς ἐκροῆς δυναμικότητος 350 κυβικῶν παλαμῶν ἀνὰ λεπτόν. Ἡ δεξαμενὴ εἶναι κενή, ἀνοίγομεν δὲ καὶ τοὺς δύο κρουνοὺς τὴν αὐτὴν στιγμήν. Νὰ εὐρεθῇ μετὰ πόσα λεπτὰ θὰ γεμίσῃ ἢ δεξαμενὴ.

219) Δύο πόλεις ἀπέχον 45 χιλ. τὴν αὐτὴν στιγμήν ἀναχωροῦν τὸ ἓνα ἐκ τῆς μῆς καὶ τὸ ἄλλο ἐκ τῆς ἄλλης, δύο κινητὰ κατευθυνόμενα ὁμοίως (τὸ ἓν εἰς καταδιώξιν τοῦ ἄλλου). Τὸ καταδιώκον ἔχει ταχύτητα 28 χιλ. τὴν ὥραν καὶ τὸ ἄλλο 13 χιλ. τὴν ὥραν. Μετὰ πόσας ὥ-

ρας θὰ συναντηθοῦν καὶ εἰς πόσιν ἀπόστασιν.

Μανωλικάκης Στέφανος
Β' Γ.Α.Χ.

Β) ΑΛΓΕΒΡΑΣ

220) Ἐὰν P_1, P_2, P_3 εἶναι τρεῖς ἀριθμοὶ τοιοῦτοι ὥστε νὰ ἐπαληθεύουν τὴν σχέσιν $4(P_1 + P_2 + P_3)^2 - 12(P_1 P_2 + P_2 P_3 + P_1 P_3) = 0$ νὰ δειχθῇ ὅτι $P_1 = P_2 = P_3$.

Ραϊλάκης Γεώργιος
Ηβ' Πρακτ.

221) Ἐὰν οἱ a, A, A', β ἀποτελοῦν ἀριθμητικὴν πρόοδον, οἱ $a, \Gamma, \Gamma', \beta$ ἀποτελοῦν γεωμετρικὴν πρόοδον καὶ οἱ a, H, H', β ἀποτελοῦν ἀρμονικὴν πρόοδον νὰ δειχθῇ ὅτι $AH' = HA' = \Gamma\Gamma' = a\beta$.

Χειλαδάκης Γεώργιος

222) Ἐὰν $\Sigma_1, \Sigma_2, \Sigma_3$ εἶναι ἀντιστοίχως τὸ ἄρθροισμα τῶν n , τῶν $2n$ καὶ τῶν $3n$ ὄρων μιᾶς ἀριθμητικῆς προόδου νὰ δειχθῇ ὅτι $\Sigma_2 = 3(\Sigma_3 - \Sigma_1)$.

Παπαμαρκάκης Γεώργιος

223) Εἰς τριψήφιον ἀριθμὸν τὸ ψηφίον τῶν μονάδων εἶναι μέσον ἀνάλογον τῶν δύο ἄλλων, τὸ δὲ ψηφίον τῶν δεκάδων εἶναι τὸ $\frac{1}{6}$ τοῦ ἀρθροίσματος τῶν δύο ἄλλων, ἀφαιροῦντες ἀπ' τὸν ἀριθμὸν τὸν 396 εὐρίσκωμεν τὸν δι' ἐναλλαγῆς τῶν ψηφίων τοῦ προκύπτοντα τῆς δ' ἀριθμῶς;

Λιαπάκης Ἀντώνιος
Ηα' Πρακτ.

224) Δίδεται ἡ παράστασις $\frac{\lambda \psi \omega}{\chi} + \frac{\mu \chi \omega}{\psi} + \frac{\nu \chi \psi}{\omega}$

ἔνθα οἱ λ, μ, ν εἶναι συντελεσταὶ ἀνεξάρτητοι τῶν χ, ψ, ω . Ἐὰν ἡ παράστασις αὕτη μένη ἀμετάβλητος δι' ἀμοιβαίας ἀντιμεταθέσεως τῶν ψ καὶ ω , νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι $\mu = \nu$

Παπαδομνωλάκης Γεώργιος
Ηβ' Πρακτ.

225) Δύο ἀμαξοστοιχίαι διευθύνονται ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Θεσσαλονίκην, ἡ πρώτη ἀναχωρεῖ τὴν 8ην

ώραν με ταχύτητα 51 χλμ. η δὲ δευτέρα τὴν 8ην ὥραν 20 με ταχύτητα 45 χλμ. ἢ ἀπόστασις Ἀθηνῶν—Θεσσαλονίκης εἶναι 450 χλμ. Τρίτη ἀμαξοστοιχία ἀναχωρεῖ ἐκ Θεσσαλονίκης πρὸς Ἀθήνας με ταχύτητα 45 χλμ. Ζητεῖται α') κατὰ ποίαν ὥραν ἢ πρώτη θὰ ἀπέχη ἴσον τῶν δύο ἄλλων καὶ β') εἰς ποίαν ἀπόστασιν αὐταὶ θὰ εὐρίσκωνται ἀπ' Ἀθηνῶν κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην.

Χειλαδάκης Κωνσταντ. Ηβ' Πρακτ.

Γ') ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ

226) Δίδεται περιφέρεια Κέντρου Κ καὶ διάμετρος αὐτῆς ΑΒ. ἐπὶ τῆς προεκτάσεως τῆς ΑΒ λαμβάνομεν σημεῖον Ο. Ζητεῖται νὰ ἀχθῆ ἐκ τοῦ Ο εὐθεῖα τέμνουσα τὴν περιφέρειαν, οὕτως ὥστε ἂν με διάμετρον τὴν χορδὴν τὴν ὀριζομένην ὑπὸ τῆς τεμνουσῆς καὶ τῆς περιφέρειᾶς, γράψωμεν περιφέρειαν αὕτη νὰ ἐφάπτεται τῆς ΑΒ.

227) Δίδονται δύο περιφέρειαι Κ καὶ Λ. Ζητεῖται νὰ ἀχθῆ ἓν ζεύγος παραλλήλων ἀκτίνων τῶν ὁποίων τὰ ἄκρα ἀπέχουν ἕξ ἴσου ἀπὸ δοθέν σημείου R.

228) Νὰ κατασκευασθῆ τετραπλευρον ὅταν γνωρίζομε τὰς γωνίας του καὶ τὰς δύο διαγωνίους του. (Ἴβαν Ἀλεξαντρόφσκυ).

Σπυριδάκης Ἀνδρέας Ηβ Πρακτ.

229) Ἐστω τρίγωνον ΑΒΓ καὶ Α', Β', Γ' τὰ μέσα τῶν πλευρῶν αὐτοῦ. Διὰ τῆς κορυφῆς Α φέρομεν εὐθεῖαν οἰανδήποτε καὶ ἐκ τῶν Β καὶ Γ τὰς καθέτους ΒΕ καὶ ΓΖ ἐπ' αὐτήν. Κατόπιν φέρομεν τὰ εὐθείας ΕΓ' καὶ ΖΒ' αἵτινες τέμνονται εἰς τὸ Μ. Νὰ εὐρεθῆ ὁ γεωμετρικὸς τόπος τοῦ Μ.

Ραϊλάκης Γεώργιος Ηβ! Πρακτ.

230) Δύο εὐθύγραμμα τμήματα ΑΡΒ, ΓΡΔ ἴσου μήκους λ, μεταβάλλονται εἰς τρόπον, ὥστε νὰ τέμνονται κατὰ γωνίαν 60° καὶ νὰ εἶναι πάντοτε διαγώνιοι ἰσοσκελοῦς τραπεζίου. Νὰ σπουδασθοῦν αἱ μεταβολαὶ τοῦ ἀθροίσματος τῶν μηκῶν καὶ τοῦ ἀθροίσματος τῶν ἐμ-

βαδῶν τῶν περιφερειῶν, αἵτινες ἐγράφονται εἰς ἰσοπλευρα τρίγωνα ΑΡΓ καὶ ΒΡΔ.

Ποῖον τὸ ἐλάχιστον τοῦ δευτέρου ἀθροίσματος;

Γαγαλῆς Νικόλαος Ηα Πρακτ.

231) Εἰς κύκλον ἀκτίνος ο φέρομεν δύο διαμέτρους ΑΟΒ, ΓΟΔ καθέτους μεταξύ των καὶ ἐπὶ τῶν ΟΑ, ΟΒ, ΟΓ, ΟΔ, γράφομεν κύκλους, τὰ κοινὰ δὲ τούτων μέρη ὀρίζουν σχῆμα ἀστροειδὲς με 4 ἴσα μέρη. Νὰ εὐρεθῆ τὸ ἐμβαδὸν τούτου διὰ τῆς ἀκτίνος τοῦ κύκλου.

Παπαδομανωλάκης Γεώργιος Ηβ! Πρακτ.

232) Δίδονται τρία σημεῖα Α, Β, Γ, τὰ ὁποῖα δὲν κείνται ἐπ' εὐθείας καὶ μία εὐθεῖα ΑΔ, ἢ ὁποῖα διέρχεται ἀπὸ τὸ Α. Νὰ γραφῆ περιφέρεια κύκλου, ἢ ὁποῖα νὰ διέρχεται ἀπὸ τὰ σημεῖα Α καὶ Β καὶ τοιαύτη, ὥστε ἡ ἐφαπτομένη αὐτῆς ἢ ὁποῖα ἄγεται ἀπὸ τὸ σημεῖον Ε, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ περιφέρεια αὐτῆ τέμνει τὴν ΑΔ, νὰ διέρχεται ἀπὸ τὸ σημεῖον Γ.

Παπαμαρκάκης Γεώργυ

Δ) ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΑ

233) Νὰ δειχθῆ ὅτι:
 $\eta\mu(54-\chi) + \eta\mu(54-\chi) - \eta\mu(18+\chi) - \eta\mu(18-\chi) = \sigma\upsilon\nu\chi$

Ραϊλάκης Γεώργιος Ηβ Πρακτ

234) Ποῖα εἶναι ἡ σχέσης ἢ ὁποῖα συνδέει τὰ ἐφαπτομένας τῶν γωνιῶν τριγώνου; Νὰ εὐρεθῆ ἄνάλογος σχέσης μεταξύ τῶν ἐφαπτομένων τῶν γωνιῶν ἐνὶς τετραπλεύρου.

Τζουστάκης Γεώργιος Ηβ' Πρακτ.

235) Ἐὰν αἱ γωνίαὶ ἐνὸς τριγώνου ΑΒΓ ἐπαληθεύουν τὴν σχέσηιν $\sigma\upsilon\nu 3A + \sigma\upsilon\nu 3B + \sigma\upsilon\nu 3\Gamma = 1$ ἢ μία ἀπὸ τὰς γωνίας αὐτὰς εἶναι 120°.

Παπαδομανωλάκης Γεώργυ Ηβ' Πρακτ.

236) Νὰ λυθῆ τὸ σύστημα: $\chi + \psi + Z = 180^\circ$ $\eta\mu^2\chi + \eta\mu^2\psi + \eta\mu^2Z = 2$ ὅταν τὰ χ, ψ, Z εὐρίσκονται εἰς ἄ-

ριθμητικὴν πρόδον.

Παπαμαρκάκης Γεώργιος

Ε) ΦΥΣΙΚΗΣ—ΧΗΜΕΙΑΣ

237) Φωτεινὴ εὐθεῖα ΑΒ μήκους 12 ἑκατοστῶν τοποθετεῖται πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἀποκλίνοντος φαίτου ἑστιακῆς ἀποστάσεως 25 ἑκατοστῶν, καθέτως ἐπὶ κύριον ἄξονα αὐτοῦ καὶ εἰς ἀπόστασιν 7 ἑκατοστῶν ἀπὸ αὐτοῦ. Εἰς ποίαν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ φαίτου καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ αὐτοῦ πρέπει τὰ τοποθετήσωμεν συγκλίνοντα φακὸν ἑστιακῆς ἀποστάσεως 20 ἑκατοστῶν ὥστε τὸ εἶδωλον τῆς ΑΒ τὸ σχηματιζόμενον ὑπὸ τοῦ συστήματος τῶν δύο τούτων φακῶν νὰ εἶναι πραγματικὸν καὶ εἰς ἀπόστασιν 30 ἑκατοστῶν ἀπὸ τοῦ συγκλίνοντος φαίτου καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ αὐτοῦ; Νὰ εὐρεθῆ καὶ τὸ μέγεθος τοῦ εἰδώλου τούτου

Χειλαδάκης Γεώργιος

238) Φιάλη κενὴ ζυγίζει 10 gr πλήρης ὕδατος ζυγίζει 40gr, καὶ πλήρης Hg 418 gr Ποῖα ἢ πῶς κνόητετο ὑδροχόρου

239) Δύτης βυθίζεται ἐντὸς θαλάσσης εἰδικοῦ βάρους 1,02 φορῶν σκάφανδρον ὅπερ ἀντέχει εἰς πίεσιν 13 Kgr/cm². Ποῖον τὸ ἀνώτατον βάθος πού δύναται νὰ φθάσῃ;

Ἀνδρουλάκης Δημήτριος Ζα Πρακτ.

240) Γὸ ρεῦμα ἐνὸς ποταμοῦ ἔχει ταχύτητα $V_1 = 4\text{km}$ τὴν ὥραν τὸ δὲ πλάτος τοῦ ποταμοῦ $l = 150\text{m}$. Νὰ εὐρεθῆ ποίαν διεύθυνσιν πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ λέμβος διὰ νὰ φθάσῃ εἰς σημεῖον Δ τῆς ἀπέναντι ὄχθης, εὐρισκόμενον 50m ἐπάνω ἀπὸ τὸ Β, καὶ πόσον θὰ διαρκέσῃ εἰς τὴν περιλάττωσιν αὐτὴν ὁ διάπλους. Ἡ ταχύτης τῆς λέμβου εἶναι $v_2 = 5\text{km/R}$.

Παπαμαρκάκης Γεώργιος

241) 10 gr ἀνθρακικοῦ ὀξέσιου περιεκτικότητος 99,5 ο) εἰς καθαρὸν CaCO₃ ὑφίσταται κατεργασίαν με διάλυμα H₂SO₄ (εἶδ. βάρους 1,2 περιεκτικότητος 27,3 ο) κατὰ βάρος εἰς καθαρὸν θεικὸν ὀξύ). Νὰ εὐρεθῆ α) ὁ ἀριθμὸς cm³ τοῦ διαλύματος H₂SO₄ τὰ ὁποῖα

απαιτούνται διὰ τελείαν αντίδρα-
σιν και β') τὸ βάρος τοῦ θειικοῦ
ἀσβεστοῦ τὸ ὁποῖον θὰ σχηματι-
σθῆ.

Παπαδεμανωλάκης Γεώργιος

Ηβ' Πρακτ.

242) gr αἰθυλενίου μετατρέπον-
ται ποσοτικῶς πρὸς αἰθυλικὴν ἀλ-
κοόλην. Ἡ προκύπτουσα αἰθυλι-
κὴ ἀλκοόλη μετατρέπεται ἐπίσης
ποσοτικῶς πρὸς ἀκεταλδεΐδην. Ἡ
ἀκεταλδεΐδη ἐν συνεχείᾳ μετατρέ-
πεται πρὸς χλωροφόρμιον. Νὰ εὑ-
ρεθοῦν τὰ βάρη τῆς ἀλκοόλης, ἀκε-
ταλδεΐδης, καὶ χλωροφορμίου τὰ
ὁποῖα σχηματίζονται.

Παπαμαρκάκης Γεώργιος

TESTS

65) Ποιὰ λέξεις ὅταν διαβαστῆ ἀ-
νάποδα φανερώσει τὸ ὄνομα ἐνὸς
ὄραϊου λουλουδιοῦ

Παπαμαρκάκη Ἑλένη

8ον Δημοτικὸν Σχολεῖον Χαλίων

77) Ἀπὸ μέγα ποταμὸ τῆς Ἀσίας
(ἐν ἀλλάξει ἓνα γράμμα

συχαιμένο ἔρπετό
(θὰ προκύψῃ ἐν τῷ ἅμα.

67) Μέγας ὑπῆρξα ποιητῆς ἐκ τῶν
[ἰοχαιοτάτων.

Εἰς ξένην γλώσσαν ἔγραψα σωρίαν
[ποιημάτων

Καὶ τῶρ εἶνα γράμμα ἀν μου λά-
[ρης τί θὰ γίνω;

Θαῦμα, δὲν θὰ μεταβληθῶ ὁ ἴδιος
[θὲν νὰ μείνω

68) Τὸ φωνάζουν τὰ παιδιὰ
(ὅταν παίζουνε κρυφτό,

εἰωσέ το με κλαδιὰ
(ποῦ δοξάζαν τὸ Χριστόν,

καὶ νυχτόβιο πουλι
(κάνεις ἀσχημο βρα-χινό.

Δασκαλάκης Ἀντώνιος

Στ Γυμνασίου Καστελλίου Πεδιάδος

69) Σὲ κάποιο γεῦμα ἦσαν 20 ἄ-
τομα κορίτσια καὶ ἀγόρια. Ὁ φουρ-
νάρης κατὰ διαταγὴν αὐτῶν τοὺς

πῆγε 20 ψωμιά. Πόσα ἦτο τὰ ἀ-
γόρια καὶ πόσα τὰ κορίτσια ἐὰν

γνωρίζομεν ὅτι κάθε ἀγόρι ἔτρωγε

2 ψωμιά καὶ δύο κορίτσια ἔτρω-
γαν 1 ψωμὶ καὶ ἀπόμειναν καὶ 7

ψωμιά.

Γαλανάκης Ἐμμανουὴλ

Δ' Γυμνασίου Καστελλίου Πεδιάδος

70) Ἐνα τραῖνο ταξιδεῦει μὲ τῆ-
ταχύτητα τοῦ ἤχου. Κάποιοι κακο-
ποῖος σακαφαλωμένος στὸ τελευ-
ταῖο βαγόνι πυροβολεῖ πρὸς τὴν
κατεύθυνσιν τῆς μηχανῆς, ποὺ βρι-
σκεται 200 μ. πρὸ μπροστά. Σὲ
πόσα δευτερόλεπτα θὰ ἀκούσῃ ὁ ὀ-
δηγὸς τὸν πυροβολισμό;

71) Ἐνας σκύλος εἶναι δεμένος
μ' ἓνα σχοινὶ μήκους 5 μέτρων,
σ' ἓνα δένδρο περιφερείας 1 μέ-
τρου. Εἰς τὸ στόμα του κρατᾷ γε-
ρὰ ἓνα κόκκοιο καὶ γυρίζοντας γύρω
ἀπὸ τὸ δένδρο ἀνοίγει στὸ χῶμα
ἓνα αὐλάκι βάθους μισοῦ πόντου
στὴν ἀρχή. Πόσο βάθος θὰ ἔχη τὸ
αὐλάκι ὅταν ὁ σκύλος κάμει 5 γύ-
ρους στὸ δένδρο;

Τζουανάκης Ἐμμ.

Α' Γ.Α. Ἡρακλείου

72) Εἰς τὴν Ἀφρικὴν γεννήθηκα
καὶ ἐκεῖ πάντοτε μένω.

Καὶ ἂν ἔλειπν ἐγὼ θὰ ἔλειπε ἡ
φύσις, καὶ ἂν εἶσαι ἔξυπνος θὰ μὲ
εὔρεις εἰς τὸν καφὲ ποὺ πίνεις.

73) Σὲ κάτασπρο κράτος σιγῆς,
τοὺς θόλους κρατᾷ τῆς γῆς,
μὰ ἡ μόρα τοῦ ἀτόμου ἂν σιμῶσει,
ὁ ἀφέντης ζηλιάρης θὰ λιώσῃ.

Δαρῆκη Ἀνδρομάχη

Στ. Γ.Θ.Χ.

74) Μαντρὶ παλιόμαντροι, χιλιάδες
πρόβια χωράει καὶ ἀρνιοῦ ποδιὰ
οἱ δὲν χωράει.

75) Ἀσχημος πατέρας ὁμορφο παι-
δι καὶ λωλὸ ἔγγονι.

Παπαδομανωλάκης Ἀργέμιος

Δ' Α.Γ.Α.Χ.

76) Ὁ Μᾶρκος εἶναι δυὸ χρόνια
πρὸ μεγάλος ἀπὸ τὸν ἀδελφὸ του
Γιῶργο ὁ ὁποῖος εἶναι 7 χρόνια μι-
κρότερος ἀπὸ τὴν Ἄννα. Ἡ ἡλι-
κία τῆς Ἄννας εἶναι ἀκριβῶς τὸ
τετραπλάσιον τῆς διαφορᾶς μεταξὺ
τῆς ἡλικίας τοῦ Γιῶργου καὶ τοῦ
Μᾶρκου. Ποία ἡ ἡλικία τοῦ Μᾶρ-
κου.

Στραβουδάκης Βασίλειος

Ζβ Πρακτικοῦ Γ.Α.Χ.

ΛΥΣΕΙΣ ΑΣΚΗΣΕΩΝ 5ΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

146) Ἐπροχώρει μὲ 54 μίλ. ὡριαί-
ως. 147) Ἐχρειάσθη 15 δευτ. 148) Ἐ-
παρκοῦν διὰ 6 ἡμέρας. 149) Πρέπει
νὰ προσθέσῃ 15 ἐργάτας τῆς δευτέρας
ὁμάδος εἰς τοὺς τῆς πρώτης.

150) Ἐκ τῆς σχέσεως συντελεστῶν
καὶ ρ ζῶν τῆς ἐξισώσεως λαμβάνομεν

$$\lambda_1 = -\alpha, \lambda_2 = \frac{3(2\alpha - \beta)}{2} \text{ καὶ } \lambda_3 =$$

$$\frac{5\alpha\beta - 2\alpha^2}{3} \text{ (γ') ἀπαλείφοντες τὰ } \alpha$$

$$\text{καὶ } \beta \text{ εὐρίσκομεν } \alpha = -\frac{\lambda_1}{3} \text{ καὶ}$$

$$\beta = \frac{2\lambda_2 - 6\lambda_3}{3} \text{ καὶ ἀντικαθιστῶν}$$

τες εἰς (γ') εὐρίσκομεν τὴν ζη-
τούμενην σχέσιν: $81\lambda_3 = 90\lambda_1 - 28\lambda_2$.

151) Ἐκ τῆς (4') ἐξισώσεως λαμβά-
νομεν $\chi\psi + \phi\omega = 4\omega\psi$ φ = 2ψ (6) καὶ
 $\chi = 2\omega$ (7) Τὰς τιμὰς ταύτας θέτομεν
εἰς τὰς (2) καὶ (3) τῶν δοθεισῶν ὅτε
λαμβάνομεν

$$\chi = 4 \psi = 6 \omega = 2 \phi = 12. 152) \text{ Τὸ δοθὲν}$$

$$\text{γράφεται}$$

$$2 \cdot 2^{\nu} - 2^{\nu} - 1 \text{ ἢ } (2 \cdot 2^{\nu} + 1)$$

$$(2^{\nu} - 1). \text{ Τὸ } 2^{\nu} + 1 + 1 \text{ διαιρεῖται}$$

$$\text{διὰ } 2 + 1 \text{ ἀκριβῶς καὶ τὸ } 2^{\nu} - 1$$

$$\text{διὰ } 2^2 - 1 \text{ καὶ ἐπομένως τὸ γινόμε-}$$

Μ=0. Σχηματίζοντες τὰς διαφορὰς
τῶν ριζῶν τούτων αἵτινες εἶναι ἴσαι
καὶ διὰ μετασχηματισμῶν ἀποδεικνύε-
ται τὸ ζητούμενον. 154) Ἐπειδὴ $\chi + \psi$
 $+ z = 0$ θὰ εἶναι $\chi + \psi = -z$ $\chi + z = -\psi$
καὶ $\psi + z = -\chi$ καὶ $\chi^2 + \psi^2 + z^2 = 3\chi\psi z$
καὶ $\chi^2 + \psi^2 = z^2 - 2\chi\psi$.

Ἄν ἀντικαταστήσωμεν τὰς τιμὰς
ταύτας κλπ. ἀποδεικνύεται. 155) Διὰ

καταλλήλων μετασχηματισμῶν κατα-
λήγομεν ὅτι ἴσοῦται μὲ $(\alpha - \beta)^2$. 156)

Ἐὰν α, β, γ, δ, ε, ζ τὰ ψηφία τοῦ ἀ-
ριθμοῦ τότε ἡλικ τῆς μητρ. = $10\alpha + \beta$

καὶ β = 1, τῆς κόρης = $10 + \gamma$ καὶ
γ = 4, τοῦ πατρὸς = $10 \varepsilon + \zeta$ καὶ τοῦ

υἱοῦ = $10\delta + \varepsilon$ Κατὰ τὰ δεδομένα εἶναι
 $10 \alpha + \beta = 14\zeta + 1$ ἢ $5\alpha = 7\zeta$. Τὸ 5 διαι-
ρὸν τὸ 5α διαιρεῖ καὶ τὸ 7ζ ἄρα ζ = 5

καὶ α = 7 καὶ ὁ ἀριθμὸς εἶναι 714 δε5.

Ἐκ τῆς ἡλικίας τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ

υἱοῦ κατὰ τὰ δεδομένα προκύπτει ε = 8

καὶ δ = 2 ὁ δὲ ἀριθμὸς εἶναι 714 285

καὶ αἱ ἡλικίαι εἶναι τῆς μητέρας = 71

τῆς κόρης 14, τοῦ υἱοῦ 28, τοῦ πατέ-
ρα 85 καὶ ἔμένα 57. 158) Προεκτείνο-

μεν τὴν ΕΔ μέρους ὅπου συναντῆσει
τὴν Χ εἰς τι σημεῖον Η καὶ λαμβάνο-

μεν ΗΘ = 2ΕΔ. Ἐκ τοῦ Θ φέρομεν τὴν
λ, παράλληλον πρὸς τὴν Χ ἢ ὁποῖο
τέμνει τὴν περιφέρειαν Κ εἰς τὸ Γ. ἐκ
τοῦ Γ φέρομεν τὴν ΓΒ παράλληλον
πρὸς τὴν ΘΗ ἢ ὁποῖα τέμνει τὴν Χ εἰς
τὸ Β. Φέρομεν ἔπειτα τὰς ΔΒ καὶ ΕΓ.
αἱ ὁποῖαι προεκτείνονται τέμνονται
εἰς τὸ Α καὶ οὕτω σχηματίζεται τὸ
τρίγωνον ΑΒΓ τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ ζη-

τούμενον

Με κέντρον τυχόν σημείον Δ της Α Γ και άκτινα τὸ ἥμισυ τῆς ΑΔ γράφομεν περιφέρειαν, τέμνουσαν τὴν ΑΑ' εἰς Ε καὶ Ζ καὶ διὰ τοῦ Α' φέρομεν εὐθείαν παράλληλον τῇ ΕΔ. Ἡ τομὴ ταύτης μετὰ τῆς ΑΔ εἶναι τὸ ζητούμενον σημείον ὡς εὐκόλως δεικνύεται ἐκ τῶν ὁμοίων τριγώνων. Τὸ πρόβλημα ἔχει 2 λύσεις ὅταν < 30. Μίαν ὠ=300 καὶ οὐδεμίαν ὠ 300.

160) Ἐάν λάβωμεν τμήμα Χ ἐπι ἐκάστης τῶν πλευρῶν δύο ἀπέναντι γωνιῶν τοῦ τετραγώνου σχηματίζομεν τὸ ὄρθογ. ΕΖΗΘ καὶ Ε = (ΕΘ(ΘΗ))^{1/2}. Ἐπειδὴ ΕΘ=ΧΥ² καὶ ΘΗ=Υ² (α-Χ) ἔχομεν Ε=2^{1/2}(α-Χ) ἢ 2χ²-2αχ+Ε=ο. Ἴνα ἔχη αὐτὴ πραγματικὰς ρίζας πρέπει καὶ ἄρκε Ε< $\frac{\alpha^2}{2}$

γίνεται δὲ μέγιστον διὰ Ε= $\frac{\alpha^2}{2}$ καὶ διὰ τὴν τιμὴν ταύτην λαμβάνομεν Χ= $\frac{\alpha}{2}$ ὅπερ τὸ ζητούμενον. 161)

Ἐρίζομεν εὐθ. τμήμα ΕΙ=2λ καὶ μετὰ κέντρα τὰ ἄκρα αὐτοῦ καὶ ἄκτινας α καὶ γγράφομεν περιφ. αἵτινες τέμνονται εἰς Η. Φέρομεν τὰς ΕΗ, ΗΙ καὶ τὴν διάμεσον ΗΖ τοῦ ΕΗΙ, ἐπὶ δὲ τῆς προεκτάσεως τῆς ΗΖ ὀρίζομεν ΖΘ=ΖΗ καὶ ἐνοῦμεν τὸ ε μετὰ τοῦ Θ. Τὸ ΖΗΓ τοῦ ὁποίου γνω

ρίζομεν τὴν ΗΖ καὶ ΗΓ= $\frac{\delta}{2}$ καὶ ΖΖ= $\frac{\beta}{2}$ κατασκευάζομεν καὶ ἐπὶ τῆς προ

εκτάσεως τῆς ΓΖ λαμβάνομεν ΖΒ=ΖΓ καὶ φέρομεν τὴν ΒΘ Ἐκ τοῦ Γ φέρομεν τὴν ΓΔ ἴση καὶ παράλληλον τῇ ΕΗ. Τέλος φέρομεν ἐκ τοῦ Β τὴν ΒΑ ἴση καὶ παράλληλον τῇ ΘΕ καὶ τὰς ΔΕ καὶ ΑΕ τὸ δὲ ΑΒΓΔ εἶναι τὸ ζητούμενον.

163) Φέροντες ἐκ τῶν κέντρων Κ καὶ Λ καὶ ἐκ τοῦ Μ κθέτους τῇ ΑΔ ὅτε ἐκ τῶν ὁμοίων τριγώνων προκύπτει ὅτι $\frac{\Lambda M}{\Delta M} = \frac{P_1}{P_2}$ ἄρα τὸ Μ κεῖται ἐπὶ τοῦ ἀπολ. κύκλου μετὰ σταθερὰ σημεία Κ καὶ Ε καὶ ὠρισμένον λόγον $\frac{KM}{\Lambda M} = \frac{P_1}{P_2}$.

164) Ἐάν μ καὶ ν τὰ μήκη τῶν τμημάτων καὶ υ ἡ ἀπόστασις τοῦ Ο ἀπὸ τῶν πλευρῶν τότε τὸ (ΝΑΜ) ἴσούται μετὰ (ΝΑΟ) + (ΜΟΛ) καὶ ἐξ αὐ-

τῶν οκύπτει ὅτι νυ+νυ=μν ἢ $\frac{1}{\mu} + \frac{1}{\nu} = \frac{1}{\rho} = \text{σταθερὸν}$

165) Πρέπει νὰ κεῖται ἐπὶ τοῦ σημείου τομῆς τῆς γραμμῆς καὶ τῆ μεσοκαθέτου τῆς ἀποστάσεως ΑΒ. 166) Ἄν αντικαθιστῶντες τὴν εφψ καὶ σφΧ κλπ. εὐρίσκομεν συν²ψ=1- $\frac{\epsilon\phi^2\beta}{\sigma\upsilon\nu^2\chi.\epsilon\phi^2}$ α

καὶ ημψ = $\frac{\epsilon\phi\beta}{\sigma\upsilon\nu\chi.\epsilon\phi\alpha}$ καὶ ἀντικαθιστῶντες εἰς τὸ σύστημα λαμβάνομεν

συνχ = $\pm \frac{\sigma\upsilon\nu\alpha}{\sigma\upsilon\nu\beta}$ καὶ ημψ = $\pm \frac{\eta\mu\beta}{\eta\mu\alpha}$ καὶ λύομεν αὐτάς.

167) Ἀντικαθιστῶντες τὴν εφψ πλπ. ἔχομεν (ημχ+συνχ)² = 1+ημ2χ καὶ ημχ+συνχ (ημχσυνχ+1) = μημχ. σινχ-1 καὶ ἐξακλουθοῦντες καταλήγομεν εἰς τὴν ἐξίσωσιν ημ²2χ+(5-μ²)ημ2χ+δ²+4=ο κλπ 168) Ἀναπτύσσοντες τὸν ἀρθμητὴ καὶ παρανομαστὴ καὶ ἀκολουθῶν τὴν εφ2Γ καὶ σφ2Β κλπ. κατὰ τοὺς τύπους ἐπιλύσεως ὀρθ. τριγώνων καταλήγομεν εἰς τὸ ζητούμενον. 169) Ἀντικαθιστῶντες τὸ σινχ καὶ σφψ συναρτήσῃ τῆς εφ $\frac{\chi}{2}$

κλπ. ἔχομεν τὰς λύσεις Χ=Ψ= λ 360° + 60°.

170) Τρέποντες εἰς γινόμενον τὸν ἀρθμητὴν καὶ ἀντικαθιστῶντες τὸν παρανομαστὴν μετὰ ημ καὶ σιν κλπ. εὐρίσκομεν ὅτι τοῦτο ἴσούται μετὰ συν²α.

171) Ἀντικαθιστῶντες τὰ τετράγωνα συναρτήσῃ τοῦ σιν τοῦ διπλασίου τόξου κλπ. ἀποδεικνύεται. 172) Ἐστω Ρ' ἡ ἀπόστασις τοῦ πρώτου ὡς πρὸς τὸν φκόν εἰδῶλου. τότε $\frac{1}{f} = \frac{1}{P_1}$

+ $\frac{1}{P}$ ἢ Ρ' = $-\frac{P}{P+f}$ ὅποτε τὸ εἶ- ἄπεχει Ρ'' = d (ἀποστ. ἐπιπ. κατόπτρου) + Ρ' καὶ Ρ'' = $d - \frac{Pf}{P+f}$

Τὸ ἐπίπεδον κάτοπτρον εἰς ἀπόστασιν Ρ'' σχηματίζει νέον εἰδῶλον εἰς Ρ''' = $-2d - \frac{Pf}{P+f}$ ὅπερ δίδει τελικὸν εἰδῶ-

λον εἰς Ρ₀ ὡς πρὸς τὸν φκόν καὶ $\frac{1}{f} = \frac{1}{P_1} + \frac{1}{P_0}$ Ἀντικαθιστῶντες εἰς αὐτὴν τὰς ἀνωτέρω τιμὰς εὐρίσκομεν Ρ₀ = -100 cm. 173) Ἐς τὰ δύο σκέλη τοῦ σωλήνος ὁ προστιθέμενος ὑδράργυρος θὰ παρουσιάζῃ συνολικὸν ὕψος h συμφῶνως πρὸς τὴν σχέ-

σιν h = $\frac{B}{S_E}$ ὅποτε ὁ ἐντὸς τοῦ ἀνοικτοῦ σκέλους ὑδράργυρος θὰ παρουσιάζῃ ὕψος h₂ κατὰ τὰς ἐξισώσεις h = h₁ + h₂, $\frac{B}{S_E} = h_1 + h_2$ (1) ἐν συνε-

χεῖα ἡ νέα πίσις τοῦ ἐγκεκλιμένου ἀερίου (Ρ₂) ἴση μετὰ τὴν ἀτμοσφαιρικὴν (Ρ₁) ἠδὲξημένην κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ὀρθογύρου ἀσκουμένην θὰ εἶναι Ρ₂ = Ρ₁ + (h₂ - h₁) ε (2) θὰ συνδέεται δὲ κατὰ τὸν νόμον τῶν Boyle Mariotte, διὰ τῆς σχέσεως Ρ₁ν₁ = Ρ₂ (ν₁ - Sh¹) ἤτις ἐκ τῶν τιμῶν τῶν Ρ₂ καὶ h₂ ἐκ τῶν (1) καὶ (2) γίνεται τελικῶς ν₁ = $\frac{P_1 S^2 h_1 + B S h_1 + 2 E S^2 h_1^2}{B - 2 e h^1 S}$ ὅποτε δι'

ἀντικαταστάσεως τῶν Ρ₁: S, h₁ κλπ. εὐρίσκομεν: ν₁ = 7,47 cm³.

174) Ἡ γωνία α' διαθλάσεως (δ) ἴσούται μετὰ τὴν γωνίαν προσπτώσεως καὶ ἀνακλάσεως ἐπὶ τῆς σταγόνος ὡς δεικνύεται ἐκ τῶν σχηματιζομένων ἴσων τριγώνων καὶ οὕτω ἡ γωνία ἐκτροπῆς ἴσούται μετὰ 4δ-2ω. Διὰ νὰ ἔχη λύσιν πρέπει δ-2ω > 0 ἢ ημδ > η^μ $\frac{\omega}{2}$

ἀλλὰ $\frac{\eta\mu\delta}{\eta\mu\omega} = \frac{3}{4}$ ἄρα ω < 96° 21'.

175) Ὁ φωτισμὸς τὸν ὁποῖον δέχεται τὸ Π. Ἐκ τῆς Α εἶναι Φ₁ = $\frac{E_1}{(A\Gamma)^2}$

συνφ καὶ ἐκ τῆς Β, Φ₂ = $\frac{E_2}{(B\Gamma)^2}$

συνσ. Ἄλλ' α' Φ₁ = Φ₂ καὶ ΑΒΓ = ὀρθογ. ἄρα φ+σ=90° καὶ συνφ = σιν $\frac{\omega}{2}$ καὶ συνσ = μὴ $\frac{\omega}{2}$ καὶ $\frac{E_1}{I_1}$

$\frac{(A\Gamma)^2}{(B\Gamma)^2} \epsilon\phi \frac{\omega}{2}$ Ἄλλ' α' $\frac{A\Gamma}{B\Gamma} = \sigma\phi \frac{\omega}{2}$ ὡς ἐκ τῶν ὀρθ. τριγώνων ΔΓ & ΒΓΔ

ἔπεται. * ῥα σφ $\frac{\omega}{2} = \sqrt{s}$ καὶ ὡ = 60°. 176 Πρέπει νὰ κατασκευάσωμεν 45 gr καθροῦ Ἰωδίου. Ἡ αντίδρασις εἶναι 2 Na JO₃ + 5SO₂ + 4H₂O = Na₂SO₄ + 4H₂SO₄ + 2I₂. Ἐς αὐτῆς δι' ἄπλων μεθόδων εὐρίσκομεν ὅτι πρέπει νὰ λάβωμεν 101, 37 ο/ο. Ἐπίσης ἀπαιτοῦνται 200, 8 λίτρ. SO₂.

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΤΕΤΣ

43) βέλος=μέλος-τέλος. 46) βιβλιοθήκη 47) Ἀαῖος 48) νάφη 49) Πίνδος 5) δὲν εἶχε ζῆμια 52) χλωμα 53) 301, 54) Τὸ 1/3 καὶ 1/8 ἴσούται μετὰ 1/3 καὶ ὁ ἀριθμὸς εἶναι ὁ 50.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΕΜΜΑΝ. ΣΤ. ΠΕΤΡΑΚΗ
 Εἰσοδίων 46 — Χανιά
 Τηλεφῶνων 6.30

Φίλοι μας με χαρά μας παίρνουμε και διαβάζουμε κάθε γράμμα σας, έρχόμαστε έτσι κοντά στο Γυμνάσιό σας και σ'αυτὸ μιλοῦμε σὰν καλοὶ φίλοι πρὸς καλοὺς φίλους. Τὸ περιοδικό σας στὸ κάθε του τεῦχος σ'αυτὸ πλησιάζει περισσότερο και σ'αυτὸ ἀγαπᾷτε. Στέλνετέ του πάντοτε τὸ καταστάλαγμα τῶν γνώσεών σας και δημοσιεύεται το μετὸ μαθητικό σας πνεῦμα και τὴ νεανική σας δομή. Τὸ πλούσιο, τὸ ἀπέραντο μαθητικό στρατόπεδο μετὰ τόσα του ταλέντα και ἰκανότητες πρέπει νὰ τὸ δείξει ἀπὸ τίς στήλες τοῦ περιοδικοῦ του, τὸ ὁποῖον κυκλοφορεῖ σὲ χιλιάδες στίτια σ' ὅλη τὴν Κρήτη και σὲ τὴν ἄλλη Ἑλλάδα ἀκόμη. Τοὺς φίλους μας ποὺ μᾶς συγχαίρουν και ἐπαινοῦν τὸ ἔργον μας τοὺς εὐχαριστοῦμεν ἰδιαίτερος, γιατί ἔρχονται παρυστάτες και βοηθοὶ μας στὸ δύσκολο πραγματικά αὐτὸ ἔργον τῆς ἐκδόσεως καὶ τῆς τακτικῆς κυκλοφορίας ἑνὸς μαθητικοῦ περιοδικοῦ.

Ἀπὸ ὅλους και ὅλες ἀπὸ ὄσους και ὄσες πρὸ πάντων ἀγάπησαν και πόνεσαν τὸ περιοδικό τους τόσα χρόνια τώρα, νὰ μὴν τὸ ξεχνῶν ποτέ, νὰ μὴ τὸ ἀφήνουν μόνο του νὰ παλαίη, νὰ γίνον ἀχώριστοι φίλοι συνεργάτες και σὲ τὴν τάξιν τους και στὸ σχολειό τους. Ἔτσι θὰ ὑπερῆσαν ὕωνται γιὰ ἕνα δικό τους πλέον ἔργον και γιὰ μιὰ δική τους ἐπιτυχία κατὰ τὰ ἀξέχαστα χρόνια τῆς μαθητικῆς τῶν ζωῆς.

Πακουτσάκη Ἐλευθερία Εβ' Γ. Θ. Η. Πολὺ σὲ εὐχαριστοῦμε και γιὰ τὰ ἐνθαρρυντικά λόγια και γιὰ τὴν συνεργασία σου. «Τὸ παιδομάτωμα» καλὸ θέμα, λίγο ἀεχγα γραμμένο. Τὸ εὐθυμο καλοῦσαι.

Βατσάκη Σοφίαν Η' Ἰδιωτ. Γυμ. Ἀλιανέου. Διακρίνομεν σοβαρὴ ποιητικὴ διάθεση. Νὰ μελετήσης Νεοέλληνες ποιητές. Κρατοῦμεν πρὸς δημοσίευσιν τὴν «Θλίψιν». Νὰ γράψης σύντομα ποιηματάκια. Τὰ μακρὰ δὲν ἐπιτυγχάνουν.

Περῆκη Ρουμπίνη Στ' Γυμν. Πηλιοχώρας. Δημοσιεύεται. Ὁ κάθε ἀποχωρισμὸς εἶναι συγκινητικός, ἀλλὰ τῶν καθηγητῶν μας ἀκόμη συγκινητικότερος.

Δασκαλάκη Ἀντών. Στ' Γυμν. Καστ. Πεδιάδος. Σὲ εὐχαριστοῦμε πολὺ διὰ τὰ τόσα καλά λόγια σου. Μόνο μετὰ ἐνθέρμους ὑποστηρικτῆς θὰ πᾶν τὸ

περιοδικό μπροστά. **Χροτζετιάκη Ἀριστέα Ε' Γυμν. Βάρου.** Γιὰ τὴν Κύπρο ἔχομε ὅσα γράψης. Τὰ ἀνέκδοτα πρὸ ἐνδιαφέροντα. **Τσιράκη Ἐμμ. Στ' Γυμν. Ἀλιανέου.** Γιὰ τὴν Κύπρο ἔχομε πολλὰ γράψης. Στείλε μᾶς κάτι ἄλλο μαθητικό.

Μκυρομιχελῆκη Καλλ. Γ. Θ. Χ. Θὰ δημοσιεύη. **Βελιβζακίην Εὐάγγ. Α' Γ. Α. Η.** Σὲ εὐχαριστοῦμεν. Φροντίσομε μετὰ ὑπερσυνήρωτες θυσίες γιὰ ὅλα. **Τσιράκη Νίτσα Δ' Ἐμμ. Σχ. Ἱεραπέτρας.** Θὰ δημοσιεύη τὴ ζηλεύσομε τὴν Ἱεραπέτρα σου. Καμμιὰ ἐκδρομὴ μπορεῖ νὰ μᾶς φέρη μέχρις αὐτοῦ. Πρέπει νὰ τὴ γνωρίσωμε τὴν Κρήτη μας.

Βακαρμίδου Δέσποινα Στ. Ἐμμ. Σχ. Ἱερ. Τὸ εὐθυμο τραγουδάκι καλοῦσαι.

Βελισάριον Ἐμμ. Σχ. Ἱεραπ. Πολὺ σὲ εὐχαριστοῦμε ἀγαπητέ μας φίλε. Ἡ προθυμία σου μᾶς δίνει θάρρος. Τὰ συγχαρητήρια μας διὰ τὴν προόδόν σου. Μετὰ μεγάλην χαρὰ θὰ παίρνομε κάθε γράμμα σου. Περιμένομε και συνεργασία σου. **Τζουβανάκη Ἐμμ Ζηρ. Γ. Η.** Καλὸ τὸ θέμα. Πρὸ πολλὰ στοιχεῖα θὰ ἐξρειάζοταν.

Τσιλιμυγκάκη Μιχ. Σπηλιά. Φίλε μας και παλαιὸς μας συμμαθητὴ μᾶς συγκινή τὸ γράμμα σου, διότι δὲν ξεχνᾶς τὸ σχολεῖο σου, τὸ ἀγαπημένο και στοργικό μας Β' Γυμνάσιο και τὸ φιλικό μας περιοδικό τὸ ὁποῖον τόσες φουρνιές μαθητῶν συνέδεσε και συνεκίνησε ποὺ σήμερον ἄλλοι εἶναι φοιτηταί, ἄλλοι ἐπαγγελματίαι κ.λ.π. Θὰ δημοσιεύη ἡ συνεργασία σου. **Πλευράκη Ἰωάνν. Η' Γυμν. Καστ. Πεδιάδος.** Πολὺ σὲ εὐχαριστοῦμε. Τὸ περιοδικό διότι εἶναι ἰσομαθητικό δέχεται κάθε συνεργάτη του μετὰ ἀνοικτῆς τῆς ἀγκάλης του και τὸ θεωρεῖ τιμὴ του ποὺ μπορεῖ νὰ συγκινή και νὰ ἀρεθῆ.

Σταυρουλάκη Μιχ. Σ' Γυμν. Βάρου. Σὲ εὐχαριστοῦμε πολὺ φίλε και συνεργάτη μας. Τὸ Γυμνάσιό σου τὸ θεωροῦμε πολὺ φιλικό και κάθε συνεργασία του μᾶς ἐνθουσιάζει. Ἡ κυκλοφορία τοῦ περιοδικοῦ σου πρέπει νὰ ἀξηθῆ στὸ Γυμνάσιό σου. Σκεφτήτε τί πληρώνετε μετὰ μιαν δραχμὴν, και τί ἔργον ἐνισχύετε. Τὸ περιοδικό αὐτὸ εἶναι τιμὴ γιὰ τὴν Κρήτη και τὸ μαθητικό τῆς κόσμου. Φροντίσετε γιὰ οὐ καλὸτερο.

Κουεντιδάκη Γεώργ. Η' Πρ. Γ. Α. Ρ. Εὐχαριστοῦμε καλὸ τὸν ἀγαπητόν σου καθηγητὴν κ. Σουλίδην διὰ τὸ ἐνδιαφέρον του πρὸς τὴν μαθητικὴν προόδον. Σὲ δεχόμεθα εὐχαρίστως ὡς ἀνταποκριτὴν τοῦ περιοδικοῦ εἰς τὸ Γυμνάσιόν σου. Τὸ περιοδικόν εἶναι ἐξ ἴσου δικό σου ὅπως και τῶν ἄλλων Γυμνασίων. Φροντίσε διὰ εὐρεῖν κυκλοφορίαν συγγνώσου μετὰ πατρίδι Ζ.Ι.

Ἡ τάξιν νὰ κυκλοφορήσῃ και ἐκεῖ Κανένα παιδί δὲν πρέπει νὰ στερεῖται τοῦ μοναδικοῦ μαθητικοῦ περιοδικοῦ τους. **Γαλανάκη Μανωλίτσα Η' Γυμν. Βάρου.** Περί φιλίας ἔχομε γράψης πολλά. Στείλε μᾶς ἄλλο θέμα πρωιότυπο ἂν μπορῆς.

Πακουτσάκη Ἀντώνη Ν.Ε.Σ. Ἱεραπέτρας. Σὲ συγχαίρομε φίλε μας γιὰ τὴν προσπάθειά σου και τὴν προῆ τῆς προόδου ποὺ βλέπομε γιὰ σὲ ἀκούρομην. Τὸ διηγηματάκι σου καλογραμμένο, μεγάλο ὅμως. Γιατὶ δὲν προτίμησες ἕνα σύντομο θεματάκι μαθητικό και τεχνικό. Τὸ περιμένομε. Σὲ συνέχεις δὲν δημοσιεύομε θέματα. **Μιχελῆκη Στέλλα Ηβ. Κλ. Γ. Θ. Χ.** Μπράβο γιὰ τὴν ἐμπνευση. Θάλει διόρθωμα τὸ ποίημα. Δὲν μᾶς γράφεις τὸ ἴδιο θέμα σὲ πεζὸ λόγο.

Καλογεράκη Νικόλ. Η' Γυμν. Καστ. Πεδιάδος.—Ἡ συνεργασία σου καλὴ. Θὰ δημοσιεύη. **Καβουλάκη Σταύρον Ἱεράκη Δημοδιδ. Βάρου.** Τὴν ἀπευθυνθείσαν πρὸς τὸν κ. Γυμνασιάρχην ἐπιστολή σου ελάβομεν. Σ'αυτὴν εὐχαριστοῦμεν ὅλοψυχως διὰ τὸ ἐνδιαφέρον σου. Τὰς ἐκθέσεις τῶν μαθητῶν σου εὐχαρίστως θὰ τὰς δημοσιεύσωμεν. Νὰ μᾶς στείλουν και δικὰ τους μαθητικὰ πατριωτικά και θρησκευτικὰ ποιηματάκια. Περιοδικὰ στὸ ἐξῆς θὰ σὲ στέλνομε.

Δρακίνα Εὐαγγελία Γα. Καστ. Πεδιάδος. Μικροῦλα μας σὲ συγχαίρομε γιὰ τὴν τόλμη σου νὰ γράψης ποίημα και μάλιστα νὰ μιμηθῆς τὸν ἔθνικόν μας ποιητὴ ὅπως γράφεις. Στείλε μᾶς κανένα παιδικό ποιηματάκι σου.

Φραγκιτάκη Ἐμμ. Γυμν. Σητείας Στ. τάξιν. Τὸ ποίημα θὰ δοθῆ πρὸς δημοσίευσιν. **Ἀθανασούλα Ψαρομμάτη Η'. Γυμ. Σητείας.** Σὲ εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ τὴν προθυμία. Τὸ ποιηματάκι γιὰ τὴν Κύπρο θὰ δοθῆ πρὸς δημοσίευσιν.

Ἀθανασάκη Μαρίνα Περάρτημα Ἀρχανδρ. Σὲ εὐχαριστοῦμε. Τὸ σατιρικό ἔχει καλὸ θέμα, ὁ στίχος θέλει διόρθωμα. **Ἀνδρουλιδάκη Κετίνα Γ.Θ.Ρ.** Εἰς τὸ Γυμνάσιόν σου κανόνιζε ὅπως καταλαβαίνης καλύτερα. Ἐμεῖς μένομε πολὺ εὐχαριστημένοι και ἀπὸ σένα και ἀπὸ τὸ Γυμνάσιόν σου. Περιμένομε και συνεργασίας.

Σ'αυτὴν εὐχαριστοῦμε ὅλους τοὺς φίλους μας. Τὸ φύλλο αὐτὸ λόγω τῶν διαγωνισμῶν κυκλοφορεῖ τὴν Ἰην. Μαρτίου. Στέλνετέ μᾶς ἐλκυστικῶς τὴν συνεργασίαν.